

ആരോഗ്യം.

പുസ്തകം ൫. } മഹാർ വൃശ്ചികം { ലക്കം ൪

ജലത്തിന്റെ ദിവ്യത്വം.

(ചെട്ടുകുളിയിൽ സി. രാമകൃഷ്ണൻ നായർ. ചെറുവള്ളി)
 (“ആയുർവേദം” മാസികയിൽനിന്ന്)

സകല ദൃശ്യവസ്തുക്കളിലും വെച്ച് ജലത്തിനുള്ള സ്ഥാനം വളരെ പ്രധാന്യമേറിയതാണെന്നുള്ളത് നിർദ്വിവാദമത്രേ! പഞ്ചഭൂതങ്ങളുടെ ഉല്പത്തിയിലും, സൂക്ഷ്മങ്ങളായ ആകാശം, വായു, അഗ്നി, ഇവകൾക്കുശേഷം സ്ഥൂലരൂപത്തിൽ കാണുന്ന ആദ്യവസ്തുവും ജലമാകുന്നു. ലോകത്തിന്റെ ധർമ്മത്തിൽ ജലസ്വരൂപമായ സൗമ്യഗുണത്തിലാകുന്നു. ജലത്തിന്റെ ആഭാവത്തിൽ സർവ്വചരാചരങ്ങളും ശൂന്യമായിപ്പോകുന്നു. ഇങ്ങനെ നാനാപ്രകാരത്തിലും ജലത്തിനു സർവ്വപ്രാധാന്യമുള്ളതിനാലാണല്ലോ? “പാനീയം പ്രാണിനാം പ്രാണാവിശ്വപഥേവ ചതന്വയം” എന്നും, “ജീവനുള്ള ജനത്തിന്റെ ജീവനായതു ജീവനും” എന്നും മറ്റും പുരാതനാചാര്യന്മാർ പ്രവചിച്ചിട്ടുള്ളത്. യാതൊരു ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചില്ലെങ്കിലും ശുദ്ധജലചാനം കൊണ്ടുതന്നെ വളരുന്നവർ ജീവിക്കാൻ കഴിയുമെന്നു പല മഹാത്മാരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മഹാത്മാഗാന്ധി തന്നെ തന്റെ നിരാഹാരവ്രതകാലമായ ഇരുപത്തൊന്നു

ദിവസത്തെ ചർച്ചയിൽനിന്നും ഇക്കാര്യം നമ്മെ മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നാൻ. ശുദ്ധജലത്തിൽ മുക്കിക്കളിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ആരോഗ്യം പൂർവ്വാധികം വർദ്ധിക്കുന്നു.

“ദീപനം വൃഷ്ടമായും സ്നാനമുജ്ജ്വാലപ്രഭം കണ്യമലത്രമസേപദതദ്രാതൃർഭാഹപാപ്മജിൽ.”

എന്ന് അഷ്ടാംഗഹൃദയകാരൻ സ്നാനത്തിന്റെ ഗുണങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നതും ജലത്തിന്റെ അനുപേക്ഷണീയമായ ആചര്യത്തെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്.

ശീതം മദാത്രയഗ്ലാനിർമൂർഛാമർദ്ദിശ്രമഭോൻ തുഷ്ണാഷ്ടഭാഹപിത്താസ്യഗപിഷാബ്ബംബുനിയമരതി.

എന്നുള്ള ഭാഗങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ തണുപ്പുള്ള—പ്രകൃത്യാസിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള കുളർച്ചയോടുകൂടിയ—ജലം ഒരു മഹത്തായ ഔഷധമാണെന്ന് അറിയാൻ കഴിയുന്നതാണ്.

അപകാരമെന്ന വെള്ളം തിളപ്പിച്ചുപയോഗിച്ചാൽ

“ദീപനം പാചനം കണ്ഠഗ്രംഭം വസ്തിശോധനം ഹിമമാലിമാനാനിലഗ്ലേഷ്മസ്സദൃശമേനവജപര കാസാലിമപിനസശ്വാസപാർശ്വതക്ഷചശസ്യതേ.”

എന്നുള്ള ഗുണങ്ങൾ മേല്പറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തെ ദൃഢീകരിക്കുന്ന കൂടാതെ “രാവിവെ ഭക്ഷണത്തിനുമുമ്പ് ചൂടുള്ളും കുടിക്കുന്നതുകൊണ്ടുള്ള ഗുണങ്ങൾ” എന്ന വിഷയത്തേപ്പറ്റി വിജ്ഞാനഭണ്ഡാരം എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഒരു മഹാൻ എഴുതിട്ടുള്ള ഭാഗം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നത് അവസരമറിതപ്രഭാഷണമായി വരികയില്ലെന്ന വിശ്വാസമുള്ളതുകൊണ്ട് അവയെ അടിയിൽ ചേർക്കുന്നു.

൧. വയറിവുണ്ടാകുന്ന പുളിച്ചതികൂടൽ, നെഞ്ചരിച്ചിൽ ഇവയ്ക്കു കാരണമായ അമ്ലസാധനങ്ങളുടെ വീർച്ചം കുറച്ച് മേൽപ്പറഞ്ഞ സുഖക്കേടുകളെ ശമിപ്പിക്കും.

൨. ആമാശയത്തിലുള്ള ഏഷ്ടസാധനത്തെ വൃത്തിയാക്കുന്നു. പിന്നീട് ഭക്ഷിക്കുന്ന ആഹാരസാധനത്തിന്നും ആമാ

ശയത്തിനും തമ്മിലുള്ള കലർച്ചക്കുള്ള സൗകര്യം കൊടുക്കുന്നു. തന്നിമിത്തം ആഹാരസാധനത്തെ ദേഹിപ്പിച്ച് അഗ്നിമാന്ദ്യത്തിനിടവരുത്താതെയാക്കിത്തീർക്കുന്നു.

൩. ആമാശയത്തിൽനിന്നും പകുതാശയത്തിലേയ്ക്കുള്ള ദ്വാരത്തെ വികസിപ്പിച്ച് ആഹാരസാധനങ്ങളെ വേഗത്തിൽ കടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നു.

൪. ചൂടുവെള്ളവും വയറിവുള്ള അമൃതസാധനങ്ങളും മേന്മപകുതാശയത്തിൽ കടക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ പ്രവൃത്തിയേ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും തന്മൂലം ശോധനയുണ്ടാകയും ചെയ്യുന്നു.

൫. ദേഹത്തിലുള്ള എല്ലാ അവയവങ്ങളിലും ജലത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനാൽ അവയെ ശുചിയായി സൂക്ഷിക്കുന്നു.

൬. ശ്വാസകോശങ്ങളിൽ ജലത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനാൽ ഏറ്റവും ഉപദ്രവകരമായ ചുമയ്ക്ക് ഒരുശ്ശസു ചൂടുവെള്ളത്തിൽ ഒരുനുള്ളി, സാധാരണ ഉപ്പുചേർത്തു രാത്രി കിടക്കുന്നതിനുമുമ്പ് കുടിക്കുന്നതായാൽ ചുമയുടെ ഉപദ്രവം കൂടാതെ സുഖനിദ്ര ഉണ്ടാക്കുന്നതാണ്. സാധാരണ ജലദോഷം കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ചുമയ്ക്കും ഇതു ഒരു ശുഷധയായിക്കാണാറുണ്ട്.

൭. ചൂടുവെള്ളം കുടിക്കുന്നതായാൽ ദേഹത്തിലുള്ള വിഷസമിശ്രങ്ങളായ സാധനങ്ങൾ നീങ്ങുന്നതിനും തന്നിമിത്തം ദേഹം ശുചിയായിരിക്കുന്നതിനും ഇടയാകുന്നു.

൮. മൂത്രത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും, വേദനയുണ്ടാക്കുന്നതായ മൂത്രത്തിലുള്ള ലവണസാധനങ്ങളുടെ വീര്യം കുറച്ച് സുഖമായ വിധത്തിൽ മൂത്രം പോകുന്നതിന് സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

൯. രോഗത്തിനു കാരണങ്ങളായ സാധനങ്ങളെ ദേഹത്തിൽ നിന്നും വെളിയിലാക്കുന്നതിനു ഏറ്റവും സഹായിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, വാതക്കൊടുപ്പിൽ സന്നിപാതം, സ്ഥൂലം ഇവയെ ഇല്ലാതാക്കുന്നു.

൧൦. പിത്താശയത്തിലുണ്ടാകുന്ന തടസ്സങ്ങളെ നീക്കുന്നതിനു സോഡാപ്പൊടി കലർത്തിയ ചൂടുവെള്ളം കുടിക്കുന്നത് നല്ലതാകുന്നു. പിത്തജ്വരം സംബന്ധമായ വയറുവേദനയും ചൂടുവെള്ളം കുടിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഇല്ലാതാകുന്നു.

൧൧. ശർഭകാചത്തു സ്രീകൾക്കുണ്ടാകാറുള്ള ഛർദ്ദിക്കും അതുപോലെ ഉപദ്രവമേറിയ മറു ഛർദ്ദികൾക്കും സഹിക്കാവുന്നിടത്തോളം ചൂടോടുകൂടിയ വെള്ളം അല്പാല്പമായി കുടിക്കുന്നതായാൽ വളരെ ഗുണം ചെയ്യുന്നതാണ്. വില കൂടിയ മറു ഔഷധങ്ങളേക്കാൾ ഇത് ഏറെ ഉത്തമമായിട്ടുള്ളതത്രെ.

൧൨. ചൂടുവെള്ളം വിയപ്പിനെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനാൽ പനിയേ കുറയ്ക്കുന്നതിനു വളരെ സഹായിക്കുന്നു.

൧൩. അഗ്നിമാന്ദ്യത്തിനു ചൂടുവെള്ളം ഏറെയും ഉപകാരപ്രദമായിക്കാണുന്നു. അരോചകമുള്ളവർ ദിവസവും അതിരാവിലെ ഏകദേശം മൂന്നാഴി ചൂടുവെള്ളം അല്പാല്പമായി കുടിക്കുന്നതായാൽ കുറച്ചു ദിവസത്തിനകം വളരെ നല്ലഫലം കാണാവുന്നതാണ്. അരോചകമുള്ളവർ ചൂടുവെള്ളം കുടിച്ചശേഷം മൂന്നുമണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞു അവരുടെ പതിവുപോലെ ആഹാരം കഴിക്കാവുന്നതാണ്. ഇപ്രകാരം തന്നെ വൈകുന്നേരവും ആഹാരത്തിനു മൂന്നുമണിക്കൂർ മുമ്പേ ചൂടുവെള്ളം കുടിക്കേണ്ടതാണ്. ഊണിനുശേഷം വെള്ളം കുടിക്കുന്നത് അത്ര നന്നല്ല. രക്തക്കുറുകാക്കും പിത്തത്തിന്റെ ഉപദ്രവമുള്ളവർക്കും ചൂടുവെള്ളം ദോഷം ചെയ്യുന്നതാകയാൽ അവർ ചൂടുവെള്ളത്തിനു പകരം തണുത്തവെള്ളം കുടിച്ചാലും മതിയാകുന്നതാണ്.- അപ്പം അരിയെടുത്തു കുറച്ചു ചൂടുവെള്ളത്തിലോ പച്ച വെള്ളത്തിലോ ഉടു വെള്ളത്തോടുകൂടി അരി വിഴുങ്ങുന്നതായാൽ, ആമാശയത്തിന്റെ ചലനത്തേയും ജഠരാഗ്നിയേയും വർദ്ധിപ്പിച്ച് ദഹനത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് ഏറെയും സഹായിക്കും. കോഴിമുതലായ താണതരം ജന്തുക്കൾ ചില കല്ലുകൾ കൊത്തിത്തന്നതിന്റെ ആവശ്യവും ഇതുതന്നെയാണ്.”

ഇതുപോലെതന്നെയാണ് ആയുർവൈദ്യകാരന്മാർ തിളപ്പിക്കാത്ത — ശുദ്ധമായ പച്ചവെള്ളത്തിന്റെ ഉപയോഗത്തെയും വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നത്. വളരെ ശുദ്ധമായ ജലം ഒരു പാത്രത്തിൽ (മൺപാത്രമായാൽ വളരെ നന്ന്) ശേഖരിച്ച് തലേ ദിവസം രാത്രിതന്നെ വച്ചിരുന്നു അതിരാവിലെ മലമുത്രവിനയ്ക്കുനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പായി കുടിച്ചാൽ അത് ഒരു വലിയ രസായനമായും കല്പമായും ഭവിച്ച് ദീർഘായുസ്സിനേയും പുണ്യാരോഗ്യത്തേയും തരുമെന്ന് ശാസ്ത്രങ്ങൾ വിധിക്കുന്നു.

“പിബതിപശ്യഷിതം ജലമനപരം
തിമിരിനീചരമേപ്രഹരേയദി”

എന്നുള്ളതിൽ നിന്നും തലേ ദിവസം ശേഖരിച്ചുവെച്ച വെള്ളം തന്നെയാണു വേണ്ടതെന്നു വരുന്നു.

“സവിതൃസ്സമുദയകാലേ
പ്രസൃതീസലിലസൃപിബേദഷ്ടൗ
രോഗജരാപരിമുക്തോ
ജീവേദപത്സരശതംസാഗ്രം.”

എന്നും

“അംഭസഃപ്രസൃതീരഷ്ടൗ
രവാവനദിതേപിബേൽ
വാതപിത്തകഫാൻജിതപാ
ജീവേദപർഷശഃ സുഖീ”

എന്നും

“അർശ്ശശ്ലോഥഗ്രഹണ്യോജപരജാരജരാകഷ്ടമേ
ദോവികാരാ-

മൂത്രാഘാതാസ്ര പിത്തശ്വാണഗളശിരശ്ശോണിശ്ച
ക്ഷിരോഗാഃ

യേ ചാന്വേവാതപിത്തക്ഷതജകഫകൃതാപ്രാധയസ്സന്തി
ജനോ-

താംസ്താനഭ്യാസയോഗാ ദപഹരതിപയഃപീതമ

നേനിശായാഃ

എന്നും.

അന്നദിതേനദിനംരവിമണ്ഡലേ

പിബതിതോയമനുധിതമൂത്രവിൽ

നിങ്ങളിൽ അനില്പചിത്ത കഥാനലഭോഷാദൃൽ ശതസമാരമതേതരുണീശരം.

എന്നും, മറ്റും പല ആചാര്യന്മാരും ഉച്ചൈസ്കരവിളിച്ചു പറയുന്നതിൽ നിന്നും ഭാരതത്തിലെ ശുദ്ധജലപാനം ആയുരാരോഗ്യാദികളെ എത്രമാത്രം സംരക്ഷിക്കുകയും വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നു നിണ്ണയിക്കാവുന്നതാണ്,

അപ്രകാരം തന്നെ ഈ പ്രഭാതത്തിലേ ജലപാനത്തിന് ഒരു പ്രത്യേകതകൂടി ചില ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ വിധിക്കുന്നു. അതായതു മൂക്കിൽകൂടി ജലത്തെ പാനംചെയ്താൽ അതു കൂടുതൽ ഗുണപ്രദമാണെന്നു സിദ്ധാന്തിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ അതിന്റെ മാത്രമുൻപറഞ്ഞതിലും ചുരുങ്ങുന്നു. വായിൽകൂടി കുടിക്കുന്നത് എടുപ്രസ്തുതി (ഇരുനാഴി) വെള്ളം വേണമെന്ന് വിധിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

“പാതവ്യംനാസയാനിരം

പ്രസ്തുതിത്രയമാത്രയാ”

എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് മൂക്കിൽ കൂടിക്കുടിക്കുമ്പോൾ മൂന്നുപ്രസ്തുതി (മൂന്നുതടം) വെള്ളം മതിയെന്നു ഗ്രഹിക്കാം.

“വിഗതഘനനിശീഥേപ്രാതരുത്മായനിത്യം

പിമ്പതിഖലനരോയോ ഘ്രാണരസേന്ദ്രണവാരി
സഭവതിമതി പുണ്യശ്ചക്ഷുഷം താർക്ഷ്യതുല്യോ
വചിപലിതവിഹീന സ്തർവരോഗൈർവിമുക്തഃ”

എന്നുള്ള അഭിജ്ഞാപചനത്തിൽ നിന്നും അതിരാവിലെ എഴുന്നാറ് ദിവസത്തോറും മൂക്കിൽകൂടി വെള്ളം കുടിക്കുന്ന ആൾ ബുദ്ധിശക്തിയുള്ളവനായും, സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടിയായും, ജ്ഞാനരകൾ ബാധിക്കാത്തവനായും യാതൊരു രോഗവും ഇല്ലാത്തവനായും ഭവിക്കും എന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

‘പ്രംഗവലീപലിതമ്ലം

വീനസവൈസപത്രികാസശോഥരരം

രജനീക്ഷയേബ്ബനസ്യാ-

ദ്രസായനം ദൃഷ്ടിസഞ്ജനനം

(ഭാവപ്രകാശം)

എന്നുള്ള വിധിയും സൂക്ഷ്മമായി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ നമുക്കു നിത്യവും സുഖഭമായിട്ടുള്ള ഈ ദിവ്യരക്ഷാധരണീഭൂതം നാം തന്നെയും വിഗണിക്കുന്ന മഹാപരാധത്തിൽ പശ്ചാത്തപിക്ക യില്ലയോ?

എല്ലാ സാധാരണ വിധികൾക്കും ഒരു വിശേഷ വിധിയുണ്ടായിരിക്കുന്നതുപോലെ ഈ ജലപാനത്തിനും ഒരു വിശേഷ വിധിയുണ്ട്. അതായത്.

‘സ്നേഹേപിതേക്ഷതേ ശുദ്ധാ-

വാല മാനേന്ധിമിതോദരേ

ഹിക്ഷായാം കഫവാതോത്ഥ

വ്യാധൗതദ്വാരിവാരയേൽ’

(ഭാവപ്രകാശം)

എന്നാണ് പ്രമാണം. അതുകൊണ്ട് സ്നേഹപാനം ചെയ്യുവാനും ക്ഷതം സംഭവിച്ചവനും വമനവിരോധനാദികൾ ചെയ്യുവാനും ഉദരാവയവ പ്രവൃത്തികൾ ശരിയായി നടക്കുന്നതിനു വിഷ്ണു സംഭവിച്ചവനും വയറുവീർപ്പുള്ളവനും, തദ്വാരി (നാസാപേയം) മൂക്കിൽകൂടി വെള്ളം കുടിക്കാൻപാടില്ല. എന്നാണ് വിധിക്കുന്നത്.

ജലത്തെ ഇങ്ങിനെ ഉള്ളിലേക്കു ചെലുത്തി അതിൻ്റെ ഗുണത്തെ ഗ്രഹിക്കുന്നതു കൂടാതെ ബാഹ്യോപചാരങ്ങളും മലിനപുത്രേക മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടി അതിൻ്റെ വിശിഷ്ട ഫലങ്ങളെ അനുഭവിക്കാവുന്നതാണ്.

ഹിതമതാചാര്യന്മാർ പ്രാതസ്നാനം ശുചവിധികൾ ആചമനംബചിത്രരോമാദികൾ ഇവയെല്ലാം ജലത്തെ പ്രധാനമായിട്ടാണ് വിധിച്ചിരിക്കുന്നത്. അശുദ്ധനായവൻ ജലമഞ്ജനം ചെയ്താൽ ശുദ്ധനായെന്നു നിണ്ണയിക്കുന്നു. അശുദ്ധങ്ങളെ സങ്കല്പിച്ചിട്ടുള്ള വസ്തുക്കൾ ഗൃഹങ്ങൾ പാത്രങ്ങൾ മുതലായവ

യെ പുണ്യാഹമെന്നു പേരുള്ള അല്പം ജലംകൊണ്ട് തളിച്ചാൽ ശുദ്ധി വന്നുവെന്നു സങ്കല്പിച്ചുവരുന്നവരുണ്ട്. ഈ വക കാര്യങ്ങളെല്ലാം ജലത്തിന്റെ പാവനതപത്തെ തെളിയിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ?

പ്രകൃതിചികിത്സകന്മാർ ദിവസംപ്രതി വലിയ പാത്രങ്ങളിൽ വെള്ളം നിറച്ചു അതിൽ ഇറങ്ങി വളരെ നേരം ഇരുന്നു ഒരു പ്രത്യേകതരം കളി കളിക്കുന്നത് ഒരു പുതിയ കണ്ടുപിടുത്തമല്ലെന്നും അതു ദാഹജ്വരത്തിൽ ചരകാചാര്യർ വിധിക്കുന്ന

ഉത്താനസൂചസ്യഗഭീരഃ ധാമുകാംസ്യാദിപാത്രേ-
 നിമിതം ചനാഭൗ
 ശീതാംബുധാരാബഹുമാപതന്തിനി ഹന്തിദാഹം-
 തപരിതംജ്വരംച.

ചികിത്സ വിധിമാത്രമാണെന്നും ആയുർവൈദ്യവിജ്ഞാനികൾക്കു അറിയാൻ കഴിയുന്നതാണല്ലോ. ഇതും ജലത്തിന്റെ ശരീരായ ഗുണം അനുഭവിക്കുന്നതിനു തന്നെയാണെന്നുള്ളതു നിവിവാദമാണ്.

ചികിത്സകളിൽ വണ്ണചികിത്സ എന്നൊരു വിഭാഗമുണ്ടല്ലോ? വണ്ണചികിത്സകന്മാർ ചെയ്യാറുള്ളതു ചവപ്പ്, പച്ചമഞ്ഞ മുതലായ നിറങ്ങളുള്ള കപ്പികളിൽ ശുദ്ധജലം നിറച്ച് സൂര്യപ്രകാശത്തിൽ വച്ചിരുന്നതിനു ശേഷം ആ ജലം ഓരോ രോഗങ്ങൾക്കു് അവസ്ഥാനുസരണം (നീലക്കപ്പിയിൽ വച്ചിരിക്കുന്ന ജലം ബുദ്ധിശക്തിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും, പച്ചക്കപ്പിയിലേതു നേത്രരോഗത്തെ ശമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നിങ്ങനെ) കൊടുത്ത് സേവിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇങ്ങനെ ഓരോ കപ്പിയുടേയും വണ്ണസമ്പന്നമോ അതിന്റെ ഛായയിൽ കൂടിയുള്ള പ്രതിഫലനമോമാത്രം സിദ്ധിച്ച ശുദ്ധജലമാണ് ചില വലിയ രോഗങ്ങളെ ശമിപ്പിച്ച് സുഖം തരുന്നതെന്നോക്ഷ്മന്വേദം അതിന്റെ അവാച്യമായ ഗുണപരമായ നമുക്കുനമാനിക്കാവുന്നതാണ്.

നാടോടിഭാഷയിൽ “വെള്ളമിറങ്ങിച്ചാകുക” ഒരു വലിയ പുണ്യമായി പാഠാഭ്യർത്ഥിക്കാറുണ്ടല്ലോ? മരിയ്ക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോഴും വെള്ളം കുടിച്ചതിനു ശേഷം മരിച്ചാൽ അതൊരു വലിയ അനുഗ്രഹമാണെന്നു വിശ്വസിച്ചുവരുന്നു.

ഹിന്ദുപുരാണങ്ങൾ ജലത്തെ ഗംഗയെന്നും അപരാദിയാനം ചെയ്ത് അതിനു മഹാപീശ്വരന്മാരുടെയും ദേവന്മാരുടെയും അംഗസ്പർശത്താൽ പരിപാവനയെന്നും വിവരിച്ചു കാണുന്നു.

ഇങ്ങിനെ സകല ചരാചരങ്ങളുടെയും നിത്യോപയോഗത്തിനു അത്യാവേക്ഷിതമായ ജലത്തിന്റെ ദിവ്യത്വം ഏതമാത്രമെന്ന് എത്രതന്നെ വിവരിച്ചാലും മതിയാകുന്നതല്ല.

രോഗനിവാരണത്തിൽ പ്രകൃതിക്കുള്ള സ്ഥാനം.

(അംശി പി. നാരായണപിള്ള)

രണ്ടു സ്തോഹിതന്മാർ തമ്മിൽ കണ്ടു മുട്ടുമ്പോൾ “എന്താ സുഖംതന്നെയല്ലേ” എന്നാണല്ലോ സാധാരണയായി കശലം ചോദിക്കാറുള്ളത്. ലോകത്തിലെങ്ങും ആളുകൾ ആദ്യമായി അന്വേഷിക്കുന്നത് അവരവരുടെ ആരോഗ്യത്തെപ്പറ്റി തന്നെയാണ്. എല്ലാ മനുഷ്യരും ആന്തരമായി ആഗ്രഹിക്കുന്നതും ആരോഗ്യമത്രെ. സമ്പത്തും കീർത്തിയുമെല്ലാം ഇതിനു കീഴ്പ്പെട്ടു നിൽക്കുന്നതേയുള്ളൂ. വാസ്തവം ഇങ്ങിനെയാണെങ്കിലും മനുഷ്യർ ഇത്ര അലക്ഷ്യമാക്കുന്ന കാര്യവും വേറെ ഉണ്ടോയെന്നു സംശയമാണ്.

ഈ ലോകത്തിൽ മനുഷ്യരോടൊത്തു ജീവിക്കുന്നതായി എത്രയോ ഏറെ പക്ഷിമൃഗാദികളുണ്ടെങ്കിലും അവയെപ്പോലെ തന്നെ മനുഷ്യരെപ്പോലെ രോഗം ബാധിച്ചു കാണുന്നില്ല. ഇതിനുള്ള കാരണമെന്താണെന്ന് സൂക്ഷ്മദൃഷ്ട്യാപരിശോധിച്ചാൽ അതു പക്ഷിമൃഗാദികൾ പ്രത്യുത്പന്നസരണം ജീവിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, മനുഷ്യർ പ്രകൃതിയിൽ നിന്നും പിന്തിരിഞ്ഞു കഴിയുന്നതുകൊണ്ടുമാണെന്ന് പ്രത്യക്ഷമായ് മനസ്സിലാക്കാം.

പ്രകൃതി തന്റെ നിയമങ്ങളെ ലംഘിച്ചു ജീവിക്കുന്നവർക്കിനിമയ രോഗശിക്ഷനൾകുന്നു. ആതുപതിയായ ജയിലിനുള്ളിൽ അറകഴിയുമ്പോഴും കാരണപൂർണ്ണമായ പ്രകൃതിമാതാവുതന്നെ അവർക്കു മോചനം നൽകുന്നു. ഡാക്ടർമാർ ഔഷധങ്ങളെക്കൊണ്ടു രോഗശമനം വരുത്തുന്നതായി അഭിമാനിക്കുന്നു. എന്നാൽ പരമാർത്ഥത്തിൽ പ്രകൃതിയായിരിക്കും ആ രോഗനിവാരണത്തിന് ഏറിയകൂറും സഹായിച്ചിട്ടുള്ളത്. പ്രകൃതി ഏറാവാസാമയ്ക്കുത്തോടുകൂടെ രോഗത്തെ ഫേദത്തിൽ നിന്നും പുറത്തു തള്ളുവാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ ഡാക്ടറുടെ ഔഷധം ഉള്ളിൽചെന്നു ചിലപ്പോൾ പ്രകൃതിയുടെ പ്രവർത്തിയെ അനുകൂലിച്ച് രോഗത്തെ എളുപ്പം ഭേദമാക്കിയെന്നുവരാം. മറ്റു ചിലപ്പോൾ അത് പ്രതികൂലിച്ചു രോഗത്തിന് വർദ്ധനയുണ്ടാക്കി രോഗിയെ അധഃപതനത്തിലെന്നും വരാം. അതുകൊണ്ടു ഔഷധങ്ങൾ ഉള്ളിൽ ചെലുത്താതെ പ്രകൃതി മാതാവെന്നെത്തന്നെ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നതാണ് രോഗനിവാരണത്തിന് ഏറ്റവും ഉത്തമമായ മാർഗ്ഗം. പ്രകൃതിയെ അപലംബിച്ചുകൊണ്ടു മഹാ രോഗങ്ങളിൽ നിന്നും രക്ഷപെട്ടു ചിലസ ജീവോദാഹരണങ്ങൾ 'ആരാഗ്യം' വായനക്കാരുടെ അറിവിനായ് ചുവടെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂറിലെ ഒരു മാന്യ നായർക്കു ബന്തിൽ സകലസുപത്തിനും അവകാശമായ ജീവിച്ചിരുന്ന ഏക പുരുഷസന്താനത്തിന് ചെറുപ്പത്തിലേ വന്നുകുടിയ പിത്തരോഗം ബാലൻ പന്ത്രണ്ടാം വയസ്സിലെത്തിയതോടുകൂടി ഭന്യാവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ച് അവനെ വ

പല്ലാതെ വശംകെട്ടത്തി അപ്പോൾ ആ ഭവനത്തിൽ അതേ പ്രായത്തിൽ അതേ രോഗത്താൽ തന്നെ ഭ്രഷ്ടശിക്ഷണത്തായി ഒരു വേലക്കാരികൂടെ പാർത്തിരുന്നു. ചേരുകേട്ട പല വൈദ്യന്മാരും ബാലനെ ചികിത്സിച്ചു. ബാലികയ്ക്കു യാതൊരു ചികിത്സയും ലഭിച്ചില്ല. കാരാറു വെയിലും കൊള്ളിയ്ക്കാതെ വളരെ കരുതപാടുകൂടി വൈദ്യൻ രണ്ടുമാസം തുടർച്ചയായി ചികിത്സിച്ചതിന്റെ ഫലമായി ബാലന്റെ രോഗം നാലിരട്ടി വർദ്ധിച്ചു കണ്ടു. യാതൊരു ചികിത്സയുമില്ലാതെ സഭാ പ്രവർത്തിയെടുത്തുകൊണ്ടിരുന്ന ബാലികയുടെ രോഗമാകട്ടെ വർദ്ധിച്ചതേയില്ല. രോഗവർദ്ധന ബാലന്റെ ജീവിതത്തെ തന്നെ സംശയസ്ഥിതിയിലാക്കിയപ്പോൾ രക്ഷകർത്താക്കൾ അവനെ ആശുപത്രിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. അപ്പോൾ ബാലികയ്ക്ക് ഭവനത്തിൽ ജോലി വർദ്ധിച്ചു ആ കുടുംബക്കാർക്ക് ക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നും പ്രതിഭാസം കിട്ടിവന്നിരുന്ന ഉണക്കലരിച്ചോറു ദിവസവും കാലത്തുപോയി കൊണ്ടുവരണം അമ്പലത്തിൽ കയറേണ്ടിയിരുന്നതുകൊണ്ട് എന്നും കാലത്തു കളിക്കണം. കളികഴിഞ്ഞ ഉടൻ കുന്നിന്റെ മുകളിൽ സ്ഥിരീരം യ്തിരുന്ന ആ അമ്പലത്തിലേക്കു ഉദ്ദേശം അൻപതോളം പടിക്കല്ലുകൾ കയറണം. ഭവനത്തിൽ മടങ്ങി എത്തിയാൽ അറിയെ പൂവാധികം ജോലിയായി. എന്നാൽ മുമ്പത്തേപ്പോലെ വിഭവത്തോടുകൂടിയ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും കിട്ടുകയില്ല. ഉപ്പോ മുളകോ ഒന്നുംകൂടാതെ അമ്പലത്തിൽ നിന്നും കിട്ടുന്ന ഉണക്കലരിച്ചോറുമാത്രം ഭക്ഷിച്ച് അവർ ദിവസം കഴിക്കണമെന്നായി. അനന്യശബ്ദമായി ആ ബാലിക ഇങ്ങിനെ കഷ്ടിച്ച് ഒരു മാസത്തോളമേ കഴിക്കേണ്ടിവന്നുള്ളൂ. എന്തെന്നാൽ ആ കാലംകൊണ്ട് ബാലന്റെ രോഗം പല്ലാതെ വർദ്ധിച്ച് ഒടുവിൽ ആ കുടുംബത്തെ കടന്നുതീർത്തിൽ തള്ളിയിട്ടിട്ട് അവൻ മൃതനായിപ്പോയി മറ്റുള്ളവർ ആശുപത്രിയിൽ നിന്നും മടങ്ങി എത്തിയപ്പോൾ ഭവനത്തിൽ യാതൊരു ചികിത്സയുമില്ലാതെ കഴിഞ്ഞിരുന്ന ബാലികയുടെ പിത്തരോഗം നിശ്ശേഷം ഭേദമായിരിക്കുന്നതായി കണ്ടു. രോഗം മാറിക്കണ്ടതിൽ ആശ്ചര്യഭരിതയായി തീർന്നു.

ഗ്രാമനായിക ഏതു ഭിഷഗ്വരനാണു ചികിത്സിച്ചതെന്നും ഏതു ഭിദ്യുദയമാണു സേവിച്ചതെന്നും ചോദിച്ചതിന് ആരുമില്ലെന്നുള്ള അസാധുവിന്റെ മറുപടി അവർക്കു ലേശവും സൗകര്യം നൽകിയില്ല. വാസ്തവത്തിൽ അവളെ ചികിത്സിച്ച ചൊവ്വൻ ആണെന്നും അവൾ സേവിച്ച ദൗഷധം ഏതായിരുന്നുവെന്നും അവർക്കു തന്നെ അറിയാൻ പാടില്ലായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെയാണ് പ്രകൃതി മാതാവ് ആരുമായുമറിയാതെ ആളുകളെ ചികിത്സിച്ചു അനുഗ്രഹിക്കുന്നത്.

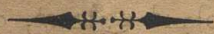
ഏകദേശം അൻപതുവയസ്സു പ്രായമുള്ള വൃദ്ധയായ ഒരു നാടൻ സ്ത്രീയ്ക്ക് ക്രമേണ കാഴ്ചകുറഞ്ഞുവന്ന് കണ്ണുകൾ ഒടുവിൽ നിശ്ശേഷം കാണാതായി. വെറും നിർദ്ധനയായതുകൊണ്ടു ദൗഷധപ്രയോഗത്തിന് അവൾ ഒരുങ്ങിയില്ല. സൂര്യനാണ് സൃഷ്ടിധിമിതി സംഹാരങ്ങൾ നടത്തിവരുന്ന ജഗൽ പിതാവെന്നും അയാളാണ് തന്റെ കണ്ണുകളുടെ കാഴ്ചയെ നശിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞതുമെന്നായിരുന്നു അവളുടെ ബലമായ വിശ്വാസം. കണ്ണിന് നിശ്ശേഷം കാഴ്ചയില്ലെന്നായതു മുതൽ അവൾ, പ്രഭാതത്തിൽ തന്റെ ഭവനത്തിനു സമീപത്തുകൂടെ ഒഴുകിയിരുന്ന പഴയിൽ നിന്നും കളിയും കഴിച്ച് മിക്കവാറും ഒരുമണിക്കൂറോളം അവൾക്ക് അറിയാവുന്ന രീതിയിൽ ആദിത്യനമസ്കാരം നടത്തുവാൻ തുടങ്ങി. ഇതു മുടങ്ങാതെ ഒരു കൊല്ലത്തോളം അനുഷ്ഠിച്ചപ്പോൾ അവളുടെ കണ്ണുകൾക്ക് വീണ്ടും ക്രമേണ കാഴ്ച ലഭിച്ചു. ഈ അത്ഭുത ചികിത്സ നടത്തിയത് പ്രകൃതിയാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ ആ മുത്തശ്ശിയ്ക്ക് ഇപ്പോഴും മനസ്സിലാവാൻ വിഷമംതന്നെ.

മദ്ധ്യവയസ്സനായ ഒരു നാട്ടു വക്കീലിന് മൂത്രമൊഴിവു്ന്റെ ദീനമായി. അയാൾ പല ചികിത്സ ചെയ്തിട്ടും രോഗം മാറിക്കണ്ടില്ല. രണ്ടു നാല് ദിവസത്തിനുള്ളിൽ മരിച്ചുപോകമെന്നു എല്ലാവരും തീർച്ചപ്പെടുത്തി. അന്നു വഴിപോക്കനായി വന്നുകൂടിയ ഒരു സത്യാസി അയാളെ ചികിത്സിക്കുവാൻ കൂ

ടി. ആദ്യമായി അയാൾ ചെയ്ത മരണം രോഗിയെ ഒരു ആഴ്ചവട്ടത്തേയ്ക്ക് പച്ചവെള്ളംമാത്രം കൊടുത്ത് പട്ടിണി ഇടിയ്ക്കുകയായിരുന്നു. അതു കഴിഞ്ഞു ആഹാരമായി അല്പം ഗോരമ്പു കഞ്ഞി കൊടുക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഉണക്കലരി, ഗോതമ്പ്, ചെറുപയർ, നാളികേരം, റാഴപ്പഴങ്ങൾ, പശുവിൻ പാൽ ഇവ മാത്രമാണ് സന്യാസി ആ രോഗിക്കു ആഹാരത്തിന് വിധിച്ചത്. പ്രഭാതസ്നാനാനന്തരം ഈ വക ആഹാരസംഗ്രഹങ്ങൾ ഇടകലർന്നു അല്പാല്പം അയാൾ അപ്പഴപ്പോൾ കഴിച്ചുവന്നു. രണ്ടു മാസം കൊണ്ട് രോഗം നിശ്ശേഷം മാറി പിന്നീട് പന്ത്രണ്ടു കൊല്ലം അയാൾ സന്ധ്യം ജീവിച്ചിരുന്നു. ഹർവ്വൽ ഒരു ചെറുപനിയുണ്ടായി അയാൾ കാലധർമ്മം പ്രാപിച്ചു- മരിക്കുന്നതു വരെ ഈ ദിനചര്യയിൽ അല്പവും വ്യത്യാസം വരുത്തിയിരുന്നില്ല. മരിക്കുവാൻപോയരൊരാൾക്ക് ആഹാരത്തിന്റെ മാറ്റം കൊണ്ടുമാത്രം ഇങ്ങിനെ ദീർഘകാലം ജീവിച്ചിരിക്കുവാൻ സാധിച്ചുകഥ ഇന്നും ആ ഗ്രാമക്കാർ ഒരു അതുഭുതസംഭവമായി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു-

സ്വരാട്ട് പത്രാധിപർ ശ്രീമാൻ, എ. കെ. പിള്ള അവർകൾ പ്രസംഗവശാൽ എന്നോടുചൊല്ലിയ മറ്റൊരു സംഭവം ഇങ്ങിനെയാണ്. ഈയിടെ തിരുവിതാംകൂറിൽ സൂര്യസിംഹ വൈദ്യനായി ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരാൾ ചെറുപ്പത്തിൽ കഷ്ടരോഗം ബാധിക്കുകയാൽ സ്വജനങ്ങളാൽ തിരസ്കൃതനായി അലഞ്ഞു നടക്കുമ്പോൾ ഒരു ദിവസം വൈക്കം ക്ഷേത്രത്തിനു സമീപത്തു വെച്ചു ഒരു യോഗിയെ കണ്ടു മുട്ടുവാൻ ഇടയായി. യോഗിക്ക് രോഗിയെ കണ്ട മാത്രയിൽ അയാളോട് അനുകമ്പ തോന്നി. അദ്ദേഹം തന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം അല്പകാലം അവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടാമെങ്കിൽ രോഗം നിശ്ശേഷം മാറിക്കൊടുക്കാവുന്നതാണെന്ന് രോഗിയോട് ഏറ്റുപറഞ്ഞു. അയാൾ ഉടൻ അതിനുസമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. പിറ്റേന്നാൾ മുതൽ ചികിത്സ തുടങ്ങി. അത് ഇങ്ങിനെയാക്കിരുന്നു. പുലർകാലേ തണുത്തജലത്തിൽ കുളിക്കണം. അതുകഴിഞ്ഞ് പത്തുമണിയാകുന്നതുവരെ

ക്ഷേത്രത്തിനുമപ്പുറം പ്രദക്ഷിണമായി നടക്കണം. പത്തുമണിക്ക് വീണ്ടും കുളിക്കണം പഠിക്കുന്നവർക്കു് താൻ ജപിച്ചതരുന കദളിപ്പഴവും വെണ്ണയും ഭുജിക്കണം പിന്നീടു് പിറോന്നാലു പുഴർകാലം വരെ വെറുനീലത്തു് ശയിക്കണം ഇങ്ങനെ ആറുമാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ രോഗം സ്ത്രീശേഷം ഭേദമായി കഷ്ടരോഗി നല്ല സുന്ദരകായനായിത്തീർന്നു. പൌരൻ പത്രാധിപർ ശ്രീമാൻ ജി. രാമൻമേനോൻ അവർകൾ പറഞ്ഞ മഹാരോഗസാഗതികൂടെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ ഉപന്യാസത്തെ ഇവിടെ അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളാം. മേനോൻ അവർകൾക്കു് ഒരിക്കൽ കാസശ്വാസം വന്നു. രോഗം തന്നെ വല്ലാതെ വിഷമിപ്പിക്കുമെന്നു കണ്ടതുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം സ്വന്തമായി ചികിത്സതുടങ്ങി. നാലുമണിക്കൂറിനൊരിക്കൽ ഒരു കിണ്ണം പച്ചവെള്ളം മാത്രം കുടിച്ചുകൊണ്ടു് മൂന്നാദിവസം മുഴുവൻ ഉപവാസമനുഷ്ഠിക്കുക മാത്രമായിരുന്നു ചികിത്സ—നാലാദിവസം രോഗം നിശ്ശേഷം മാറിക്കണ്ടുവെന്നു മാത്രമല്ലാ പിന്നീടു് അത് ഒരിക്കലും ഉണ്ടായതുമില്ലത്രേ.

സ്രീകളുടെ രോഗങ്ങൾ.

(൨൭൦ ആർ. മാധവവായുർ.)

സ്രീകൾക്കുള്ള പ്രധാനരോഗങ്ങൾ തീണ്ടാർ.വേഗം നിൽക്കുക, ചോരപ്പോക്കു് കുറയുക, തീണ്ടാരിക്കുമ്പോൾ വേദനിക്കുക, രക്തപ്രാധാൻ അധികമാകുക, തീണ്ടാരികൃമമായി ഉണ്ടാകാതിരിക്കുക മുതലായവയാണല്ലോ. ഗർഭകാലത്തൊഴിച്ചു് തീണ്ടാരിവേഗം നിൽക്കുന്നത് ശരീരത്തിൽ രക്തം കുറയുകയും മനസ്സിന് കേടുവരികയും ചെയ്യുമ്പോഴാണ്. വിളർച്ചയും രക്തക്കുറവും മാറി ശരീരത്തിന്റെ ചൈതന്യം വർദ്ധിപ്പിച്ചാൽ ഈ ദീനം മാറുന്നതാണ്. തീണ്ടാരിയുണ്ടാകുമെന്ന് പ്ര

തീക്ഷ്ണിക്കുന്ന ദിവസത്തിന് മുമ്പ് മൂന്നു നാലുദിവസം രാത്രി പതിനഞ്ചു മുതൽ ഇരുപത്തഞ്ച് മിനിറ്റുവരെ മൂടുവെള്ളത്തിൽ സിറസ് ബാത്ത് നടത്തിയാൽ തീണ്ടാരി ശരിയാകുകയും വേദനനീങ്ങുകയും ചെയ്യും.

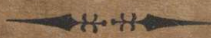
തീണ്ടാരിക്കുമ്പോൾ വേദനിക്കുന്നത് ഗർഭപാത്രത്തിന് വൈരുദ്ധ്യം വന്നതുകൊണ്ടോ സ്ഥാനം തെറ്റിയത് കൊണ്ടോ ആയിരിക്കും. തന്മൂലം രക്തം വെളിയിലേക്ക് പോകുവാൻ തടസ്സമുണ്ടാകുകയും ഗർഭപാത്രത്തിന്റെ ചുരുക്കുകൊണ്ട് വീക്കം വരികയും തന്മൂലം വേദനയുണ്ടാകുകയും ചെയ്യുന്നു. മലാശയത്തെ നല്ലപോലെ കഴുകി ഉപവസിച്ചാൽ ഗർഭപാത്രത്തിനേ നേരെ ആക്ഷവാൻ സാധിക്കും.

ഗർഭപാത്രത്തിന്റെ സ്ഥാനം തെറ്റുന്നത് പ്രധാനമായി മലബന്ധംകൊണ്ടാകുന്നു. ഗുദത്തിന്റെ ഭിത്തിയോട് ചേർത്ത് ഒരു മജ്ജകൊണ്ടാണ് ഗർഭപാത്രത്തെ ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഉണക്കിയമലം ധാരാളമായി ഗുദത്തിൽ വന്ന് തിങ്ങുമ്പോൾ അതിന്റെ സമ്മർദ്ദംകൊണ്ടു ഗർഭപാത്രത്തിന് സ്ഥാനമാറ്റമുണ്ടാകുകയും തീണ്ടാരിക്കുമ്പോൾ വേദനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മലം വളരുന്നതാൽ കെട്ടിക്കിടന്ന് സമ്മർദ്ദമുണ്ടാക്കിയാൽ ഗർഭപാത്രം മറിഞ്ഞ് തിരിഞ്ഞുപോകും. ഈ രോഗമുള്ളവർ ദിവസം പലപ്രാവശ്യം ഒരുപായിൽ മുട്ടുകുത്തിത്തോളുകയും താഴെ തൊടീച്ച് മൂന്നു നാലുമിന്നിട്ടുവീതം കിടക്കണം. ഇങ്ങിനെ ശീലിച്ചാൽ ഗർഭപാത്രം പൂർവ്വസ്ഥാനത്തെ പ്രാപിക്കുന്നതാണ്. ഇപ്രകാരം കറേക്കാലം പരിശീലിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഒരു മെത്തയുടെ അറ്റത്ത് നിന്ന് മുഖവും വയറും മെത്തയിൽ തൂത്തുക്കുവണ്ണം മുന്നോട്ടു വീഴുകയും ആ നിലയിൽ പത്തുപതിനഞ്ച് മിന്നിട്ടുനേരം കിടക്കുകയും ചെയ്താൽ ഗർഭപാത്രം പൂർവ്വസ്ഥാനത്തെ പ്രാപിക്കുമെന്നാണ് പ്രകൃതി ചികിത്സകന്മാരുടെ അഭിപ്രായം—ഗർഭപാത്രസംബന്ധമായ രോഗങ്ങൾ കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന നാഡിക്കുയവും കോട്ടം മാറുന്നതിനുള്ള ഒരു ഏകപ്പെടുത്തി

ബ്ര തന്നെത്തവെള്ളത്തിൽ മുലയും ഉദരവും കാലും കയ്യും ഒരുദിവസം പലപ്രാവശ്യം കഴുകുകയാകുന്നു.

മുലയിൽപഴുപ്പോ, വ്രണമോ, വെടിച്ചിലൊ, മുലക്കണ്ണി ത് വേദനയൊവന്നാൽ നെഞ്ചത്ത് ആദ്രാബരാവരണം രണ്ടു മണിക്കൂർ ഇടവിട്ട് നടത്തണം. വ്രണമുള്ളിടത്ത് പഞ്ഞിയാ തുണിയൊ നനച്ച് വെച്ച് ആചരണം ചെയ്യണം. അവിടെ മാത്രം സദാതന്നുപ്പേലിക്കുന്നതും നന്നാണ്. വെടിച്ചിലും പഴുപ്പും നാലുദിവസാന്ത തുടരെയുള്ള ആദ്രാവരണ പ്രയോഗംകൊണ്ട് സുഖപ്പെടും എണ്ണയും കഴമ്പും മരുന്നും ഒന്നും വ്രണത്തിലും വെടിച്ചിലിലും പുരട്ടുന്നതും ഗർഭപാത്രസംബന്ധമായ രോഗ മുഖ ശ്ലീകൾ വരിഞ്ഞു മുണ്ടുടക്കുന്നതും റവുക്കയിടുന്നതും കേടാണ്. വരിഞ്ഞു റവുക്ക കെട്ടിയാൽ കീഴ്പ്പോട്ട് തള്ളൽ ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.

ഗർഭപാത്രത്തെ മേല്പോട്ട് പൊക്കിനിറുത്തുവാൻ ഡാക്ടർ രമാർ ചില ഉപകരണങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. രഞ്ചർകൊണ്ടുള്ള ഈ വളയങ്ങൾ ധരിച്ചാൽ യോനിയിൽ പൊരിച്ചിലും ഉപദ്രവവും ഉണ്ടാകും. ഈ പ്രയോഗംകൊണ്ട് മജ്ജക്കും ഞരമ്പിനും ബലക്ഷയമുണ്ടായി ഭീനം സ്ഥായിയാകുന്നു. ശ്ലീകളെ ചികിത്സിക്കുമ്പോൾ മാനസികചികിത്സ, പ്രാണചികിത്സ, മുതലായവകൂടി പ്രയോഗിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും ഈ ചികിത്സകളെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിവരം അറിയണമെന്നുള്ളവർ 'ആരോഗ്യദീപം' എന്ന പുസ്തകം വായിക്കട്ടെ.

ആരോഗ്യക്കുറിപ്പുകൾ.

അണ്ടിവളങ്ങൾ

അണ്ടിവളങ്ങൾ വളരെ ഗുരുതരമുള്ള ഭക്ഷണസാധനമാണ്. അതുകൊണ്ടു അവയെ സൂക്ഷിച്ചുപ്രയോഗിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അണ്ടിവളങ്ങളെ ചുട്ടോ മുപ്പിച്ചോ ഉപ്പിലോ പഞ്ചസാ

ലാരിച്ചു ഇത്ര ഉപയോഗിച്ചാൽ പല തകരാറുകളും ഉണ്ടാകും. പരിച്ഛിന്നം അധികം കാലമാകാത്ത അണ്ടികൾ സ്വാഭാവിക സ്ഥിതിയിൽ തോടുകളെത്തു് ഭക്ഷിക്കുന്നതാണെന്നും. ബലം, തേങ്ങ, പരങ്കിയണ്ടി ഇവ നല്ല ആഹാരമാകുന്നു. അണ്ടിവെട്ടുങ്ങൾ പഴങ്ങളോടും സസ്യങ്ങളോടും ചേർത്തു് കഴിക്കുന്നതാണു് നല്ലതു്. അണ്ടിവെട്ടുങ്ങളിൽ വെച്ചുത്തമമായിട്ടുള്ളതു് തേങ്ങാക്കറുമാകുന്നു. ശരീരത്തിനാവശ്യമുള്ള സകല ലവണങ്ങളും വൈറ്റാമിനും അതിലുണ്ടു്. അതു ചവച്ചു തിന്നേണ്ടതാകയാൽ പല്ലിനും കടവായ്ക്കും നല്ല വ്യാധിമാനമാകും. ഓരോ ആണ്ടിലേയും തണുപ്പു കാലത്താണു് അണ്ടിവെട്ടുങ്ങൾ പ്രധാന ആഹാരമാക്കേണ്ടതു്. വേനൽക്കാലത്തു് അണ്ടിവെട്ടുങ്ങൾ അധികം കഴിയുന്നതു് നന്നല്ല.

൨. അലൂമിനിയം:—

മിക്ക ലോഹങ്ങളും വിഷങ്ങളാണു്. നിറം നന്നാകുന്നതിന്നു ചിലർ തങ്കമരച്ചു് സേവിക്കുന്നുണ്ടു്. തങ്കം ഒരു വിഷമാണു്. അതുപോലെ അലൂമിനിയവും ഒരു വിഷമാകുന്നു. അലൂമിനിയം പാത്രത്തിൽ യാതൊന്നും വേവിച്ചു് ഭക്ഷിക്കരുതു്. അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ റുദ്രയത്തിനു് മന്ദത വരികയും ഭരണക്കുറയുണ്ടു് ചെയ്യും അലൂമിനിയം പാത്രത്തിൽ ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ ഒന്നുതന്നെ എടുക്കാതിരിക്കുന്നതുത്തമമാണു്.

ഡാക്ടർ ബി. മാക്കുഫാഡന്റെ ശരീരതത്വനിഖണ്ഡം.

(രണ്ടാമ്)

(പി. മാധവൻപിള്ള, മാവേലിക്കര.)

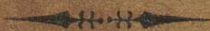
രോഗത്തെ നാം ഇപ്പോൾ ഒരു ശത്രുവിനെപ്പോലെ വെറുക്കുന്നു എന്നാൽ സൂക്ഷ്മമായി ആലോചിക്കുന്നപക്ഷം രോഗം നമ്മുടെ ശത്രുവല്ല പിന്നെയൊ പ്രകൃതിയുടെ അത്യുഗ്ര

മായ കൃത്യനിഷ്ഠയുള്ള ഭാസനാണ്. രോഗം നമ്മുടെ അപ്പോഴുള്ള വാസ്തവസ്ഥിതിയെ അശേഷം മുഖസ്തുതികൂടാതെ പെളിപ്പെടുത്തി, നമ്മെ രക്ഷാമാർഗ്ഗത്തിൽ ഏവവിധേന ചെന്നു അഭയംപ്രാപിക്കുന്നതിന് നഷ്ടസ്വപൂർവ്വം പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ഉററബന്ധുവാണ്. ഒരു ആത്മചിത്രത്തിന്റെയൊ പരമകാരുണ്യവാനായ ഉപദേഷ്ടാവിന്റെയൊ നിലയെയാണ് രോഗം അംഗീകരിക്കുന്നത്. വാസ്തവത്തിൽ രോഗം വളരെ കൃത്യനിഷ്ഠയുള്ള “കായികത്തുല്പാദനമാണ്”.

ഒരു ഭവനത്തിൽ പല കാരണവശാൽ ദിനപ്രതി വന്നു കവിയുന്ന ചവറുകളെ അതാതു ചവററിന്റെ വലിപ്പത്തിനും സ്ഥിതിക്കും തക്കവണ്ണം ആ ഭവനഭൃത്യൻ പ്രയത്നിച്ചു. ചവറുകളെ പുറത്തു കൊണ്ടുപോയി കളയാതിരുന്നാൽ, ആ ഭവനവാസികൾക്കു ഏതെല്ലാം തരത്തിലുള്ള കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾക്കു ഇടയാകുമോ അപ്രകാരംതന്നെ “കായികത്തുല്പാദക”രനായ രോഗം അപ്പോഴപ്പോൾ ശരീരത്തിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചിരിക്കുന്ന വിവിധ മലിനതകളെ പുറത്തേക്കു കൊണ്ടുവന്നു “ഗുഹമന്ത്രം” ചെയ്യാത്തപക്ഷം ഭവനതുല്യമായ ദേഹത്തിനും അതിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ചൈതന്യത്തിനും കഷ്ടവും നഷ്ടവും നേരിടും, ഭവനത്തിന്റെ ഓരോ മൂലയിലും കോണിലും വളരെ കാലംകൊണ്ട് അടിഞ്ഞു കൂടിയിട്ടുള്ള ചവറുകൾനിമിത്തം നമ്മൾക്കു ഒരു അസഹനീയനിലയെ പ്രാപിക്കേണ്ടതായി വരികയും, അപ്പോൾ നാം ആ നിലയിൽനിന്നും രക്ഷപെടുന്നതിലേക്കായി പല മാർഗ്ഗങ്ങളിലും പല തരത്തിലും ചവറുകളെ പുറത്തേക്കു കൊണ്ടുപോയി കളയുക ചെയ്യുന്നു. ഇതിനുള്ളതന്നെയാണ് രോഗവും ചെയ്യുന്നത്. അതായത്, നിങ്ങളുടെ ദേഹത്തിനു നേരിട്ടിട്ടുള്ള പല കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളും പരിഹരിക്കുന്നതിനു ഇനി അശേഷം താമസിക്കാൻ പാടില്ലെന്നു നമ്മൾക്കു അറിവു തരുന്നതിനായിട്ടാണ് പ്രകൃതിയുടെ ഭൃത്യനായ രോഗം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. ഇതു കൃത്യനിഷ്ഠയുള്ള രോഗത്തെയാണൊ നാം ഒരു ശത്രുവിനെപ്പോലെ ഗണിക്കേണ്ടത്. കായികത്തുല്പാദകരനായ രോഗത്തോടു നാം

വാസ്ഥവത്തിൽ വളരെ നന്ദിയുള്ളവരായിത്തന്നെയാണ് ഇരിക്കേണ്ടത്. രോഗം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതിനു ശേഷം നമ്മുടെ കർത്തവ്യകർമ്മത്തെപ്പറ്റിയാണ് ഇനി ചിന്തിക്കേണ്ടതായിട്ടുള്ളത്. രോഗം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട കഴിഞ്ഞയുടൻ രോഗി ചില ചില്ലാ സംഭവങ്ങളോടും, ചിലപ്പോൾ ജീവിത കാലാവധി ഇപ്പഴത്തേക്കെങ്കിലും നീട്ടി കിട്ടേണ്ട ആലോചനകളോടും കൂടി ഡാക്ടറുടെ മുഖിൽ ഹാജരാകുകയും, ഡാക്ടറുടെ വിധിയനുസരിച്ചു ലഭിക്കുന്ന മരണത്തെ യാതൊരു ചോദ്യമോ സംശയമോ കൂടാതെ കണ്ണ് അടച്ചും മുഖത്തിൽ ചില ചില്ലറ ചേഷ്ടകളെ പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ഉള്ളിലേക്കു കടത്തി വിടുകയുമാണല്ലോ ചെയ്യേണ്ടതെന്ന്. ഇപ്രകാരം മരണം സേവിക്കുന്നതിൽ വെച്ചു തൽക്കാലം പ്രത്യക്ഷാവസ്ഥയിൽ എത്തിയിരിക്കുന്ന രോഗത്തിന്റെ കാരണങ്ങൾ എന്തെല്ലാമെന്നും, ഈ രേഷധങ്ങൾ രോഗകാരണങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമാണെന്നും ചൂന്നം മിക്ക രോഗികളും ചിന്തിക്കാറില്ലെന്നുള്ള വാസ്ഥവത്തെ എല്ലാപേരും സമ്മതിക്കുമെന്നുള്ള ഒരു സംഗതിയാണല്ലോ. രേഷധം സേവിക്കുന്നതു നിമിത്തം ഉണ്ടാകുന്ന ഫലം, പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട രോഗത്തെ പ്രവേശനസ്ഥവത്തുനിന്നും ഇളക്കി മാറ്റുവഴി വസ്ഥാനങ്ങളിലും പ്രവേശിക്കുന്നതിനു നർബന്ധപൂർവ്വം അനുവാദം നൽകുകയാണ്. ഇപ്രകാരം സ്വാനഭ്യൂഷണായ രോഗം തന്റെ ശക്തിക്ക് അനുസരണമായി പല പാനഥവിൽ കൂടി സഞ്ചാരം ചെയ്തു ഒരു സൗകര്യമായ സ്ഥലത്തു എത്തി തന്റെ സ്ഥാനം ഉറപ്പിക്കുന്നു. ഈ പുനർസ്ഥാനം രോഹണത്തിനു ശേഷം തന്റെ ചേഷ്ടകളെ പൂർവ്വധികം ബലത്തോടുകൂടി കാട്ടുകയും കാലക്രമേണ സൗകര്യസ്ഥാനങ്ങളിൽ വീണ്ടും മറ്റൊരു ആകൃതിയിലും നിലയിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയുമാണു ചെയ്യുന്നത്. രോഗത്തിന്റെ സ്ഥാനഭ്യൂഷിനും പുനരുദ്ധാരണത്തിനും ഇടയ്ക്കുള്ള കാലത്തു രോഗത്തിന്റെ ചേഷ്ടകൾ അധികം വെളിപ്പെടാതിരിക്കുന്നതുനിമിത്തം ഈ കാലത്തെ, രോഗശാന്തിയുള്ള കാലമായി പലരോഗികളും അ

നമാനിക്കയും സങ്കല്പ സുഖത്തിൽ സമാധാനപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭയം സേവിക്കുന്നതുകൊണ്ട് രോഗത്തെ സ്വല്പ കാലത്തേക്കു ഉള്ളിലേക്കു തള്ളിവിട്ട് അമന്തി വെയ്ക്കുന്നതിനു മാത്രമേ സാധിക്കുന്നുള്ളൂ. ഇത് ഏതുപോലെയാണെന്ന്, ദുസ്സഹമായ ശബ്ദം പറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പട്ടിയുടെ വായ് കൂട്ടിക്കെട്ടി ഭൂതത്തു ഒരു മുറിയിൽ ഇട്ടു വാതിൽ ചാക്കുന്നതുപോലെതന്നെയാണു്. പട്ടി പറയുകത്തായതിന്റെ ശേഷം അതിന്റെ സ്വയസിദ്ധമായ ചോഷികളെക്കൊണ്ട് വായിലെ കെട്ടിനെ വല്ല പ്രകാരത്തിലും അഴിച്ചുകളഞ്ഞിട്ട് മുറിയിലെ ജനങ്ങൾവഴിയൊ വാതിലിന്റെ ഇടയ്ക്കുള്ള വെടവിൽ കൂട്ടിയൊ തെക്കി തെരുങ്ങി പുറത്തു വാടിപ്പോരുന്നു. ഇപ്രകാരം പുറത്തേക്കു ചാടിയതിന്റെ ശേഷം മുറിലത്തേക്കാൾ ബലത്തോടും വാശിയോടും കരയ്ക്കയും അടുത്തു ചെല്ലുന്നവർക്കു പിടികൊടുക്കാതെ സൂക്ഷിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഇതുപോലെതന്നെയാണു് അകത്തേയ്ക്കു തള്ളിവിട്ട രോഗം വീണ്ടും പൂർവാധികം ശക്തിയോടുകൂടി പുറത്തേയ്ക്കു വരുന്നത്. ഒരു വലിയ പണ്ഡിതനും അലോപ്പതി ചികിത്സാമാർഗ്ഗത്തിൽ കൂടി സഞ്ചരിച്ച അത്യുന്നതമായ സൊപാനത്തിൽ എത്തിയ മഹാനും ആയ പ്രൊഫസ്സർ ആസ്ളർ (Professor and Doctor Osler) ഫ്ലഡെൽ പ്യായിൽ വെച്ചുചെയ്ത ഒരു പ്രസംഗമദ്ധ്യേ പ്രസ്ഥാപിച്ചതിനെ ഞാൻ ഇവിടെ പ്രസ്ഥാപിച്ചുകൊള്ളുന്നു “മിക്ക മനുഷ്യരുടെയും ഉപയോഗത്തുനൂതനായപ്പറ്റി ഡെയ്ൽസ്മേതം ലോകത്തെ അറിവിക്കുന്നതിനു കെൽപ്പുള്ള അലോപ്പതി വൈദ്യന്മാരിൽ ഞാൻ പ്രഥമഗണനീയനാണു്”. മനുഷ്യജീവിതം നയിക്കത്തക്കതും ആദരണീയവുമാണെന്നു വരികിൽ ജീവിതതത്വങ്ങളുടെ മാഹനീയമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടിതന്നെയാണു് വേണ്ടതു്.

ആർദ്രാവരണം

(തുടർച്ച)

(കേ. വി. മൈക്കൽ, കറകുറി)

കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം ചിങ്ങമാസത്തിൽ തൃപ്പൂണിത്തുറനിന്നും ഒരു മാന്യകുടുംബത്തിലെ ഗൃഹസ്ഥൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയുടെ പനിക്കു ചികിത്സിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞുവന്നു. മറ്റുള്ള ചികിത്സക്കാർ മിക്കവാറും ഉപേക്ഷപറയാതെ സാധാരണയായി ഇമ്മാതിരി രോഗത്തിനു ചികിത്സിക്കാൻ വിളിക്കുന്നതിനു വരുന്നപതിവില്ല. അതിനാൽ ഏതാനും വിവരങ്ങൾ ചോദിച്ചറിഞ്ഞതിൽ നിന്നുതന്നെ രോഗം വിഷമസ്ഥിതിയിലാണെന്നുറവില്ല. അതുകൊണ്ടും ചികിത്സയ്ക്കായി ധാരാളമായ കർമ്മ ഇവിടെ വന്നു താമസിച്ചിരുന്നതിനാലും പോകുന്നതിനു മടിച്ചു. വന്നാളുടേയും ഇവിടത്തെ സ്ത്രീകളുടെ മാനേജർ ചുന്റേയും നിർബ്ബന്ധത്താൽ ഞാൻപോയി രോഗിണിയെക്കണ്ടു. പനി തുടങ്ങുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ ഒരു രോഗിണി കൂടി യായിരുന്നു. വയസ്സ് ൪൫ കഴിഞ്ഞു. പനി തുടങ്ങിയിട്ട ഒരു മാസത്തോളമായി. അതേവരെ ഇംഗ്ലീഷ് ചികിത്സയും നാട്ടു ചികിത്സയും മാറിമാറി ചെയ്തതിലും മറ്റും ചില പദ്ധതിക്കേടും സംഭവിച്ചിരുന്നു. പനിയുടെ ശക്തിയാൽ രോഗിണി വളരെ ക്ഷീണിച്ചു പരവശയായിരുന്നു. സ്വയം മലശോധന ഇല്ലായിരുന്നു. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു ബോധക്കേടും പേയംപിച്ചും വിറയലും തുടങ്ങിയിരുന്നു. ഉറക്കം അശേഷവും ഇല്ലായിരുന്നു. കിടക്കുന്നതിനും തീരെ സ്വാഭതയില്ലാതെ വിഷമിക്കുകൂടി ചെയ്തിരുന്നു. ആകപ്പാടെ ആ സ്ത്രീയുടെ അപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥ ആരേയും പരിഭ്രമിപ്പിക്കത്തക്കനിലയിൽ ആയിരുന്നു. ജപരപ്പനിയെന്നും, ടയിഹ്വായിടെന്നും സുഖക്കേടിനു പേരുവിളിയും കഴിഞ്ഞിരുന്നു. രോഗത്തിന്റെ നില ഈ വിധമായതിനാലും രോഗിണിയെ കിടന്ന കിടപ്പിൽ നിന്നുമാറ്റുന്നതിനു കൂടി നിവർത്തി

യില്ലാത്തവണ്ണം ക്ഷീണവും സുഖക്കേടുള്ളതുകൊണ്ടും അവിടെ നിന്നും കരകുറിയിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുവരുന്നതിന്നു പ്രയാസമായിരുന്നതുകൊണ്ടും രക്ഷ കിട്ടുന്നകാലം തന്നെ കൃഷ്ണസാധു മായതിനാലും ആ സ്രീകു ചികിത്സ ഒന്നുതന്നെ ചെയ്യാതെ അവിടെ നിന്നും പോരുന്നതിനാണ് ഞാൻ ഉറച്ചത്. രോഗാവസ്ഥ ഈ നിലയിലായതുകൊണ്ടും ഞാൻ ഭരണമലത്തു താമസമായതിനാലും വല്ല കാരണവശാലും മരണം സംഭവിച്ചാൽ അവർക്കും എനിക്കും ഈ ചികിത്സയ്ക്കും തന്നെ അപഖ്യാതിവരുവാൻ എടുത്തതുകൊണ്ടും ഇംഗ്ലീഷ് ചികിത്സയിലോ നാട്ടു ചികിത്സയിലോ പ്രത്യേക വിദഗ്ദ്ധന്മാരെക്കൊണ്ടു ചികിത്സിപ്പിക്കുന്നതായിരിക്കും നല്ലതു എന്നു അവരോടു കഴിയുന്നത്ര പറഞ്ഞുനോക്കി. അതിന്നു അപസാനമായി അവർ ഇംഗ്ലീഷ് ചികിത്സക്കാരുടേയും നാട്ടു ചികിത്സക്കാരുടേയും അഭിപ്രായം പൂർണ്ണമായി അറിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞുവെന്നും അവരാൽ അസാധ്യമെന്നു തന്നെ വിധിച്ചുവെന്നും തങ്ങൾക്കു ഇനി ഈ ചികിത്സമാത്രമേ ശരണമുള്ളുവെന്നും സംഗതികൾ അറിയാത്തവർ എന്തെങ്കിലും വിധിക്കൂടെയെന്നും അതിൽവരുന്നതെല്ലാം അതിൽ സഹിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും ചികിത്സിക്കാതിരിക്കരുതെന്നും നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വം പറഞ്ഞു. അവർക്കു ഈ ചികിത്സയിലുള്ള അതിയായ വാശിപാസം കണ്ടതുകൊണ്ടും പ്രകൃതിചികിത്സ പല സുഖക്കേടുകൾക്കും അവർ അതിന്നു മുൻപു ചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ടും കഴിയുന്നവിധം ചെയ്യാമെന്നു ഞാൻ ഉറച്ചു. പിന്നെയാണ് എന്തെല്ലാമാണു ചികിത്സകൾ ചെയ്യേണ്ടതു എന്നു ആലോചിച്ചത്. ക്ഷീണാധിക്യത്താലും തലയുടെ ഭാരംകൊണ്ടും താങ്ങാത്തതെന്നെങ്കിലും സ്നാനവിധികൾ ഒന്നും അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ നാവുത്തായില്ലാത്ത വിധത്തിലാണു രോഗിണിയുടെ സ്ഥിതി. രണ്ടുദിവസത്താൽ ഒരിക്കൽ 'എനീമ' കൊടുക്കുവാനും, ദിവസം നാലുപ്രാവശ്യംചാത്തും മുക്കാൽ ആവരണം ചെയ്യാനും, വയറ്റത്തും നെറ്റിക്കും ഭാഗാവരണമോ മണ്ണുപോൾട്ടീസോ സൗക

യുദ്ധമുഖമിടത്തോളം സമയം മാറിമാറിവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാനും പറഞ്ഞു. ആദ്യംതന്നെ ചെയ്യേണ്ട വിധമെല്ലാം അവരെ കാണിച്ചുകൊടുത്തു. രോഗിണിയുടെ അടുത്തുതന്നെ വേറെ ഒരു കട്ടിലും കിടക്കയും മറ്റും ശരിപ്പെടുത്തിയിട്ടിട്ട് ആവരണത്തിനു വേണ്ടതെല്ലാം തയ്യാറാക്കി മുട്ടവെള്ളത്തിൽ മുക്കിയ പുതപ്പുവേരത്തിൽ ആദ്യം പൊതിയത്തക്കവിധം ശരിപ്പെടുത്തി അനങ്ങാതെ രോഗിണിയെ എടുത്തു ആവരണത്തിനു ഒരുക്കിയിരുന്ന കട്ടിലിൽ കിടത്തി ആവരണംചെയ്തു. (ആവരണത്തിന്റെ വിധം മുൻപ് വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു വിവരിക്കണമെന്നില്ലല്ലോ.) കഴിയുന്നിടത്തോളം സമയങ്ങളിൽ അല്പാല്പമായി ജലപാനം ചെയ്യാനും രണ്ടുദിവസത്തേക്കു പഴങ്ങളുടെ ചാറുമാത്രം രണ്ടോ മൂന്നോ പ്രാവശ്യം ആഹാരമായി കൊടുക്കുവാനും അതിനുശേഷം വേണ്ടിവരുന്നപക്ഷം പാലിനുസമാന്മാർലിവെള്ളവും ചേർത്ത് ചൂടാക്കി അതും ആഹാരമായി കൊടുക്കുന്നതിനും ഉടനടൻ വിവരങ്ങൾ അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനും പറഞ്ഞെല്ലിച്ച് ഞാൻപോന്നു. ഈ ചികിത്സ തുടങ്ങിയശേഷവും രണ്ടു മൂന്നുതവണ പരവശവും വലിയ ക്ഷീണവുമെല്ലാം ഉണ്ടായി. വീണ്ടും രണ്ടുതവണകൂടി എന്നെ കൂടിക്കൊണ്ടുപോയി രോഗിണിയെ കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്രകാരം രണ്ടാഴ്ചയെല്ലാം സുഖക്കേട് തീരെമാറി. രണ്ടുദിവസത്തേയ്ക്കു വലിയ കൂടുതലില്ലെന്നല്ലാതെ അധികമായ കറവുകളില്ല. ആ രോഗിണിയുടെ ചികിത്സാഫലം എങ്ങിനെ പതുവസാനിക്കുമെന്നറിവാൻ പലരും ഉൽക്കണ്ഠയോടുകൂടി നിൽക്കുന്നു. പലർക്കും പ്രകൃതി ചികിത്സയിൽ വിശ്വാസം ജനിച്ചിട്ടു. മുൻപുപറഞ്ഞ മിസ്സസ് തർത്തു കഞ്ഞിത്തൊമ്മനും ഈ രോഗിണിയും ശേഷക്കാരായതിനാൽ അവർക്കു ഇതുകൊണ്ടാണു രക്ഷകിട്ടിയതെന്നറിഞ്ഞു. അതു ആ മഹതിയുടെ രോഗത്തിനു ഈ ചികിത്സചെയ്യാൻ ഒരു സഹായമാക്കിത്തീർത്തു. ഏകദേശം ഈ മാതിരിതന്നെയുള്ള അനുഭവം വേറെയുള്ളതു വിവരിക്കുന്നില്ല.

രണ്ടുകൊല്ലത്തിനു മുൻപ് വേരൊരു പനിയുള്ള രോഗിയെ കാണുന്നതിനായി കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയ അവസരത്തിൽ ഉണ്ടായ ഒരനുഭവം താഴെപ്പറയുന്നു. രോഗിക്കു പനി ൧൦൫ ഡിഗ്രിയിൽവന്നിട്ടു അതേ നിലതന്നെ നിൽക്കുകയായിരുന്നു. നല്ല വിവാമൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. മുത്രത്തടസ്സവുമുണ്ടായിരുന്നു. കൂടാതെ അപകടലക്ഷണങ്ങൾ കൂടി അല്പാല്പം ഉണ്ടായിരുന്നു. പനി ആ നിലയിൽ തന്നെ നിന്നാൽ വിഷമമാണല്ലോ എന്നുദ്ദേശിച്ചു ഉടനെതന്നെ മൂക്കിൽ ആദ്രാവരണം ചെയ്തു. പെട്ടെന്നു പനി കുറയുകയും താമസിയാതെ മൂത്രം പോകുകയും ചെയ്തു.

മാതാവില്ലാത്ത രണ്ടുവയസ്സായ ഒരു കുട്ടിക്കു പനിതുടങ്ങി. മരുന്നു കടിപ്പിക്കുന്നതിനു വിഷമമായതിനാൽ അതിന്റെ പനിക്ക് ചികിത്സിക്കണമെന്നും എന്നോടാവശ്യപ്പെട്ടു. വെള്ളത്തിൽ ഇരുത്തുവാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ അതനുസരിക്കുകയില്ല എന്നും വല്ലാതെ കരയുമെന്നും പറഞ്ഞു. ആർദ്രാവരണം മുറപ്രകാരം ചെയ്താനും അതനുവദിക്കുകയല്ല. അതിനാൽ ആദ്രാവരണത്തിനു പൊതിയുവാനുള്ള തുണികൾ ചൊതിഞ്ഞശേഷം കുട്ടിയെ ഒരാൾ എടുത്തു അതിനുശേഷം കുറേക്കൂടെ വെള്ളം പൊതിഞ്ഞിട്ടുള്ള തുണിയിൽ ഒഴിച്ചു ഒരുവിയം നന്നല്ല കുട്ടി നിലവിളിക്കാതെ കൊണ്ടുനടന്നു. ഇങ്ങനെ രണ്ടുദിവസം രണ്ടു മൂന്നു പ്രാവശ്യം ചെയ്തപ്പോഴേയ്ക്കും പനിമാറി.

ഒരു സ്ത്രീ പ്രസവിച്ചു കറച്ചു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ 'ചക്കമുള്ളി'ന്റെ മാതിരി അടുത്തടുത്തു ദേഹം മുഴുവൻ ചൊരിപൊങ്ങി. അതിനു ചൊരിയുള്ള സ്ഥലം മുഴുവൻ ഒരാൾ ആർദ്രാവരണം ചെയ്തപ്പോൾ ചൊരിനിശ്ശേഷം മാറി. അതു കാണികൾക്കു കറെ അത്ഭുതമായി തോന്നി.

കഴിഞ്ഞകൊല്ലം സ്ഥലത്തു ചിലകുട്ടികൾക്കു പനിതുടങ്ങുകയും അതോടുകൂടി ദേഹം മുഴുവൻ ചുവന്നു തടിക്കയും കണ്ണുകൂടി ചുവക്കുകയും ചെയ്തു. വായിൽ നിന്നും അത്യധികമായ ദുർഗ്ഗന്ധവും പുറപ്പെട്ടിരുന്നു. മലശോധനയുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അ

ങ്ങിനെയുള്ളവർക്കു ചെയ്തു. പ്രധാനചികിത്സക്കാരൻ ആർദ്രാവരണം തന്നെ ആയിരുന്നു. ചിലർക്കു 'എനീമ' കൊടുക്കുകയും ചിലരെ വെള്ളത്തിൽ ഇരുത്തുകയും കൂടി ചെയ്തു. ഏതായാലും രണ്ടുമൂന്നുദിവസം പൊതിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞതോടുകൂടി പനിയും തടിച്ചും മാറി സുഖപ്പെട്ടു. ചിലർക്കു വധിരറത്തു മണ്ണുപോരട്ടിയിടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ഒരവസരത്തിൽ ഒരു രോഗിക്കു ശക്തിയായ ഡിസൻറി പിടിപെട്ടു. ദിവസം മുപ്പതിൽ അധികം പ്രാവശ്യം പകൽ തന്നെ പോയിരുന്നു. ഡാക്ടറെ വരുത്തി 'കുത്തിവെച്ചിട്ടു' വെങ്കിലും എളക്കം മാറിയില്ല എന്നതന്നെയല്ല മർദ്ദിക്കുകയുണ്ടായി രോഗിക്കു കിടന്നിടത്തുനിന്നും എഴുന്നേൽക്കുവാൻ കൂടി വയ്യാതെയായി. ഒടുവിൽ മാംസം കഴുകിയ വെള്ളത്തിന്റെ മാതിരിയായി 'ഒഴിച്ചിൽ' ആ അവസരത്തിൽ നിരാശയോടുകൂടിയാണെങ്കിലും പ്രകൃതിചികിത്സ തുടങ്ങി. നാലഞ്ചു ദിവസത്തിനു ശേഷം എളക്കം കുറഞ്ഞു. ഒരുരാത്രി സംഭ്രമം കലശലായി. ശരീരം മുഴുവൻ പൊള്ളുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞു. തീരെ "കിടക്കമറിങ്ങി" പ്പോതെയായി. ആ അവസരത്തിൽ ആർദ്രാവരണം ചെയ്തപ്പോൾ പെട്ടെന്നുണ്ടായ വിഷമമെല്ലാം ശാന്തമായി. ഇപ്രകാരം പെട്ടെന്നുണ്ടാകുന്ന രോഗങ്ങൾക്കെല്ലാം തന്നെ ആർദ്രാവരണം കൊണ്ടു ഫലംകിട്ടികണ്ടിട്ടുണ്ട്.

ഈ പ്രയോഗംകൊണ്ടു സ്ഥായിരോഗങ്ങൾക്കും നല്ലഫലം അല്പം സാവധാനത്തിലാണെങ്കിലും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. സ്ഥായിരോഗങ്ങൾക്കു ആദ്രാവരണം ചെയ്യുന്ന അവസരങ്ങളിൽ അവർ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള ചിലകഠിനമരുന്നുകളുടെ മണംതന്നെ, ആവാനവസ്ത്രങ്ങളിൽ നിന്നുപുറപ്പെട്ടുകണ്ടിട്ടുണ്ട്.

സ്ഥായിരോഗങ്ങളിൽ കണ്ട ഒരനുഭവംകൂടി പറഞ്ഞവസാപ്പിനിക്കാം. ഒരുശൈശ്വാനുഷ്ണയരോഗംതുടങ്ങിയതിനാൽ വൈദികപാനംനിറുത്തിവെച്ചു മൂന്നുകൊല്ലത്തിൽ അധികംനാൾപല ഇംഗ്ലീഷ് ചികിത്സകളും നാട്ടു ചികിത്സകളും നടത്തിയപ്പോൾ

പനിവിട്ടുമാറിയില്ല. മറുവിഷമങ്ങളും മാറിയില്ല. ൧൧൦൦—ൽ അമരിക്കുകാരൻ ഒരു പ്രസിദ്ധനായ ഡാക്ടർ ലാംഗ് സായ്പ്പിന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു ശിഷ്യൻ ഡാക്ടർ ഡി. മാസംവരെ ഒന്നിടവിട്ട ഭിക്ഷങ്ങളിൽ കത്തിവെച്ചിട്ടുകൂടി പനി മാറിയില്ല. ഈ രോഗി ഒടുവിൽ മഞ്ഞുമ്മിൽ ആശുപത്രിയിൽ ചെന്നു അവിടെയുള്ളവരുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം ഇംഗ്ലീഷ് ചികിത്സയിൽ നല്ല പഴക്കവും തഴക്കവുമുള്ള സുപ്രസിദ്ധനായ അവിടത്തെ പ്രധാന ഭിക്ഷഗവർണ്ണർ ബ്രദർ നിക്സാസ് മേൽപ്പറഞ്ഞ രോഗിയെ എങ്ങനെയെല്ലെങ്കിലും ഒരു പരീക്ഷിക്കുവാൻ പറഞ്ഞു. ഇവിടെ വെച്ച ഭിക്ഷയും രണ്ടുതവണ ആർദ്രാവരണവും അതോടുകൂടി മറുജലചികിത്സയും ഒരുമാസം നടത്തിയതോടുകൂടി പനി തീരെ വിട്ടുമാറി. വലിയ മലബന്ധമുണ്ടായിരുന്നവെങ്കിലും അതും മാറി. വിശപ്പും ഉറക്കവും മുഖിലത്തേതിൽ വളരെ നന്നാകുകയും ചെയ്തു. ഇപ്രകാരം ആർദ്രാവരണം കൊണ്ടു വലിയ ഗുണം സ്വാനുഭവത്തിൽതന്നെയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ ഈ രീതി പ്രായോഗികമാക്കിത്തീർക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുമെങ്കിൽ അതിന്റെ ഫലമനുഭവിക്കുവാൻ ഏവർക്കും സാധിക്കുന്നതാണ്.

ഒരു അനുഭവം

(പി. ഏ. എൻ. പിള്ള, എറണാകുളം.)

പച്ചവെള്ളത്തിന്റെ സഹായംകൊണ്ട് കത്തിവെക്കാതെ കഴിഞ്ഞു.

മിഥുനം കർക്കടക മാസക്കാലം മഴയും തണുപ്പും അതിശക്തി. എന്റെഭാഗ്യക്കു എട്ടുമാസം ഗർഭവും ആണ്. ഈ

അവസരത്തിൽ ഭായുക്ക് അർശസ്സിന്റെ സുഖക്കേട് (ചോരയും ചളിയും പോക്ക്) വന്നു പിടിപെട്ടും ജലചികിത്സയിൽ ഞങ്ങളും രണ്ടാൾക്കും ഏറക്കുറെ വിശ്വാസവും വല്ലതും ഒക്കെ കാട്ടിയിരുന്നതിന്നു പരിചയവും ഉണ്ടെന്നിരിക്കിലും ഭായുയുടെ ഈ ദീനാവസ്ഥയിൽ അതിലേക്കു പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിന് അത്രയും അനുസരിക്കുന്നതിന്നു ഭായുക്കും ഉണ്ടായ അധൈര്യത്താൽ സ്ഥലത്തുള്ള ഒരു ആംഗ്ലയവൈദ്യനെത്തന്നെ തല്ക്കാലം ശരണംപ്രാപിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ. വൈദ്യനോടു സുഖക്കേടിന്റെ വിവരങ്ങളും മറ്റും പറയുകയും അതനുസരിച്ചു ആറുനേരത്തേക്കു യോജ്യവും, ശീതം വളരെ ശക്തി ആയതിനാൽ തണുപ്പു ഏല്പിക്കാതെ വളരെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു ഒരു പ്രത്യേക ഉപദേശവും തന്നെയുണ്ടു്.

അന്നുരാത്രി മൂന്നുനേരവും പിറ്റേന്നുപകൽ രണ്ടുനേരവും ടി മരുന്ന് കൊടുത്തിട്ടും രോഗത്തിന്നു യാതൊരു ശമനവും കാണായ്കയാൽ ആറുനേരത്തെ മരുത്തിൽ ബാക്കി ഉള്ളതായ ഒരുനേരത്തെ മരുന്ന് കളഞ്ഞു കുപ്പിയുമായി തിരിയെ ടി വൈദ്യന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു.

വൈദ്യൻ:- എങ്ങിനെയിരിക്കുന്നു? വിശേഷം വല്ലതും ഉണ്ടോ?

ഞാൻ:- സുഖക്കേടു കൂടതൽ അല്ലാതെ യാതൊരു കാര്യവും ഇല്ല.

വൈദ്യൻ:- അങ്ങിനെ വരാൻ തരമില്ലല്ലോ. മരുന്ന് ശരിയായ് കൊടുത്തുവോ?

ഞാൻ:- ഇന്നലെമുതൽ അഞ്ചുനേരത്തെ മരുന്ന് രോഗിക്കുകൊടുത്തു നിങ്ങളോടു വിവരംപറഞ്ഞു വീണ്ടും മരുന്ന്മേടിക്കേണ്ടതായ്യിരിക്കുകൊണ്ടും കുപ്പി ഒഴിച്ചുകൊണ്ടു വരേണ്ടതായി വന്നുകൊണ്ടും ഇന്നുവൈകുന്നേരം കൊടുക്കേണ്ടതായ ഒരുനേരത്തെ മരുന്ന്കളഞ്ഞു. (ഇത്രയും പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു് അബദ്ധമായി)

ചൈത്രൻ:- (ഗവീഷ്വനായി) നിങ്ങളോടു മരുന്നുകളുവാൻ ആഗ്രാഹം ഉപദേശിച്ചത് വേണ്ടെങ്കിൽ തിരിയെ കൊണ്ടുവരാനായിരുന്നല്ലോ. ഞാൻ മടക്കിപ്പോട്ടു കൊണ്ടു വില തരുമായിരുന്നല്ലോ. എന്റെ മരുന്നിനെ നിഷേധിച്ചല്ലേ നിങ്ങൾ ഇപ്രകാരം ചെയ്തത്? ഞാൻ ആക്ഷതെന്നയും നല്ലശേഷ്യമെങ്കൊടുക്കാറുള്ളു. ഇനിയുംഞാൻ തരാൻപോകുന്നത് അതേ മരുന്നതന്നെ ആണ്. ഇതിൽകൂടുതൽ നല്ലതായ മരുന്ന എന്റെ ശേഷ്യശാലയിൽഇല്ല.

ഞാൻ:- നിങ്ങൾ ഇത്ര കോപിക്കാൻ അവകാശമില്ല. വേറെ മരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഉള്ള സ്ഥലത്തുനിന്നും വാങ്ങിക്കൊള്ളാം. നാം തമ്മിലുള്ള മുഖാപരിചയം കൊണ്ടുമാത്രം നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നുവെന്നല്ലാതെ ഏറണാകളത്തു വേറെ ചൈത്രന്മാർ ഇല്ലാത്തതിനാണെന്നു നിങ്ങൾ തെറ്റായിരിക്കേണ്ട. കുപ്പി ഇങ്ങോട്ടുതരണം ഞാൻ പൊയ്ക്കൊള്ളാം

ഇതും പറഞ്ഞു ഞാൻ പുറപ്പെടാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ ചൈത്രൻ കുപ്പിയുമായി ഉള്ളിൽ പോയിവീണ്ടും ആറനേരത്തേക്കുകൂടി മരുന്ന കൂടി കൊണ്ടുവന്നതരികയും ഇതുകൊണ്ടു ദീനം ഭേദമാകുമെന്നും ഇല്ലാത്തപക്ഷം ഭയപ്പെടാനൊന്നുമില്ലെന്നും നാളെ വിവരം അറിയട്ടെ വേണ്ടിവന്നാൽ ഒന്നോ രണ്ടോ പ്രാവശ്യം കത്തിവെച്ചാൽ തീരെ സുഖപ്പെടുമെന്നും പറഞ്ഞു. ഇതിന്നു പുറമെ രോഗിയ്ക്കു ചില തൽക്കാല ശാന്തിക്കു ഒന്നുണ്ടു ഉപദേശവും തന്നെയു.

അതു് (൧) വയറ്റിൽ നിന്നും പോകുമ്പോൾ രോഗിക്കുള്ള നോവിന്നും മുക്കിന്നും രോഗിയുടെ പുഷ്പഭാഗം സ്വല്പം ചൊക്കിവെക്കുന്നതിന്നും (൨) മലശോധനക്കു പോകണമെന്ന കൂടക്കൂടെ തോന്നുമ്പോൾ കഴിയുന്നതും പിടിച്ചുനിറുത്തുന്നതിന്നു രോഗിയോടു പറഞ്ഞു ശട്ടം കെട്ടണമെന്നും ആണ്.

ഈ ഉപദേശം "കേമം" തന്നെയാണെന്നു എനിക്കുതോ

ന്നിഷ്ഠിതനാൽ രോഗിയോടു പറകയുണ്ടായില്ല. മരുന്നുകൊണ്ടു മടങ്ങി ഏന്റെ വസതിയിൽ വന്നു വീണ്ടും രോഗിക്കു മരുന്നുകൊടുത്തു തുടങ്ങി. ഒരുപ്രാവശ്യംകൊടുത്തു. ഞ്ഞാമതുംആയി. മൂന്നനേരവുംമരുന്ന് ഉള്ളിൽ ആയി. രോഗത്തിന്നു യാതൊരു ആശ്വാസവും ഉണ്ടായില്ല. നേരവും രാത്രിപന്ത്രണ്ടു മണിയായി. മഴയും ശരാശിപോലെ; ഏതായാലും ഇനിമരുന്നു കടിക്കെണ്ടെന്നു രോഗിയും കടിപ്പിക്കെണ്ടെന്നു ഞാനും തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ജലചികിത്സ ചെയ്യാൻ തന്നെ ചെയ്യുപ്പെട്ടു. ഇതശ്വരായീനം കൊണ്ടു വെള്ളത്തിന്നു യാതൊരുബുദ്ധിമുട്ടും ഉണ്ടായില്ല. മഴവെള്ളം റബ്ബിൽ ശേഖരിച്ചു. രോഗി അതിൽ ഇരുന്നു കൊണ്ടു ഉദരപ്രമാജ്ജന അരമണിക്കൂറിൽ ഒരു പ്രാവശ്യംവീതം നടത്തിതുടങ്ങി. ആദ്യമായിസ്നാനംചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾരോഗിയ്ക്കുവളരെആശ്വാസംഉള്ളതായിതോന്നി നാലുപ്രാവശ്യം സ്നാനം നടത്തിത്തീർന്നപ്പോൾ തണുത്തിരുന്ന രോഗിയുടെശരീരത്തിന്നു നല്ല ചൂടുണ്ടായി. ഇതു നല്ലലക്ഷണമാണെന്നു രോഗിയെ പറഞ്ഞു ചെയ്യുപ്പെടുത്തി കൊണ്ടുസ്നാനം മുറയ്ക്കു നടത്തികൊണ്ടിരുന്നു. ഇതിനിടയിൽ പലപ്രാവശ്യവും വയറിൽ നിന്നും ചോർ ചളി മുതലായുള്ള ധാരധാരയായി പോയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. പക്ഷെ ശോധനയുള്ള അവസരത്തിൽ വയറിൽ നോവിന്റെയും മുകടിന്റെയും അസഹ്യത രോഗിക്കു ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പിറൈദിവസം പകലും കൂടി എടുപത്തു പ്രാവശ്യം സ്നാനംനടത്തി വയറിൽ നിന്നും അനവധിപ്രാവശ്യം ശോധനഉണ്ടായി. എന്തിന്നു വിസ്തരിക്കുന്നു. ചുരുക്കി പറയുന്നതായാൽ അന്നത്തെ ഒരുപകൽകൊണ്ടു സുഖക്കേടുതീരെ ഭേദമായി. രോഗിക്കു മുഖത്തു ചൈതന്യം വർദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതായി തോന്നിയതല്ലാതെ ക്ഷീണംതീരെ ഉണ്ടായില്ലെന്നു തന്നെ പറയാം.

പച്ചവെള്ളത്തിന്നു രോഗത്തെ മാറ്റുന്നതിന്നും ഇത്രക്കു ശക്തിയുണ്ടെന്നു ഇതോടുകൂടിയാണ് എനിക്കു അനുഭവപ്പെട്ടു

ത്. ഇതുപോലെയുള്ള സുഖക്കേടുകൊണ്ട് ആരെങ്കിലും കഷ്ടപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവരുടെയും ഉപകാരത്തിന്നു ഈ അനുഭവം പ്രയോജനകരമായി തീരുമെന്നുള്ള പൂണ്ണവിശ്വാസംകൊണ്ട് മാത്രം ഇത്രയും പ്രസ്താപിക്കുന്നതാണ്.

നമ്മുടെയവതികളോട്.

(വി. ഓ. മാധവൻ നായർ. പെരുവരം. പറവൂർ)

സകലജീവജാലങ്ങളേയും ആൺ, പെൺ, എന്നുവ്യത്യസ്തരീതിയോടുകൂടിയാണ് കണ്ടുവരുന്നത്. അവരുടെ മനശ്ശരീരങ്ങൾക്കും വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ട്. കായിക പ്രകൃതിവർഷത്തിനുമായ വ്യത്യാസങ്ങളാണ് യോജിച്ചിരിക്കുന്നത്. പെൺ (സ്ത്രീ) ജാതിയിലുള്ള വേദേപ്രകൃതിയിലും, ജീവിതരീതിയിലും ആൺ (പുരുഷ) ജാതിയെ അപേക്ഷിച്ച് ഭിന്നരീതിയിലാണ് കാണപ്പെടുന്നത് എന്നുള്ള സംഗതി ഏവർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. പക്ഷികൾ, മൃഗങ്ങൾ, മനുഷ്യർ ഈ മൂന്നുതരത്തിലുമുള്ളതു ജീവകളുടേയും ജീവിതരീതിയേയും അവയ്ക്കുള്ള ചില വ്യത്യാസങ്ങളേയും പററി ആലോചിച്ചു നോക്കുക. പക്ഷികൾ സ്പെഷ്യാലൈസേഷൻ പറന്നു നടന്ന് അവയുടെ ആഹാരാദികൾ സമ്പാദിക്കുന്നു. നല്ലതെന്നു തോന്നുന്ന സാധനങ്ങളെ ഭക്ഷിക്കുകയും ദാഹിക്കുമ്പോൾ പാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. നിദ്രവരുമ്പോൾ ഉറങ്ങുന്നു. ക്രമപ്രകാരം തങ്ങളുടെ വംശം നില നിറുത്താൻ വേണ്ടി സന്താനങ്ങളെ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നു. മൃഗങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിയും ഇതുപോലെതന്നെയാണ്. മനുഷ്യർ ഇണക്കി വളർത്തുന്ന മൃഗങ്ങളുടെ ജീവിത സമ്പ്രദായങ്ങൾക്ക് മറ്റു മൃഗങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് പല വ്യത്യാസങ്ങളും കാണുന്നുണ്ട്. പ

ക്ഷിമുഗാദികൾ പ്രകൃതിയുടെ യഥാർത്ഥമായ നിയമങ്ങളനുസരിച്ച് തന്നെയാണ് ജീവിക്കുന്നത്. ഈവക ജന്തുക്കൾ മനുഷ്യരെപ്പോലെ കൃത്രിമജീവിതം സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല. തൻ നമിത്തം ആറക ജന്തുക്കൾക്ക് അധികമായ സുഖക്കേടുകളോ, അകാലമരണമോ സംഭവിച്ചു കാണുന്നില്ല. മനുഷ്യർ വളർത്തുന്ന പക്ഷിമൃഗാദികളിൽ സുഖക്കേടുകളും മറ്റും കാണുന്നുണ്ട്. അങ്ങിനെ കാണാനിടയാവുന്നത് കൃത്രിമരീതിയിൽ ജീവിക്കേണ്ടി വരുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രമാണ്. ഈ ജീവികളുടെയിടയിൽ പ്രസവാരിഷ്ഠതയും, തൽസംബന്ധമായ സുഖക്കേടുകളും, മാസംതീക്കുന്നതിനു മുൻപുള്ള പ്രസവവും കാണുന്നില്ല. ഒരു ജന്തുവിനെങ്കിലും പ്രസവത്തിന് ഡാക്ടറോ, വയററാട്ടിയോ, മരുനോ, മന്ത്രമോ ഒന്നും വേണ്ടിവരുന്നില്ല. അവയുടെ പ്രസവം യാതൊരു ബുദ്ധിമുട്ടും കൂടാതെ വളരെയെളുപ്പം നടക്കുന്നതായാ നാം അറിയുന്നുണ്ട്. നാം നമ്മുടെ വീടുകളിൽ വളർത്തുന്ന പശു, പട്ടി മുതലായ മൃഗങ്ങളുടെ പ്രസവത്തെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുന്നതായാൽ അതിന്റെ പരമാർത്ഥം നമുക്ക് ബോദ്ധ്യമാകും. പ്രസവിക്കാൻ അവയ്ക്കു അരമണിക്കൂർപോലും ആവശ്യമില്ല.

നമ്മുടെ യുവതികൾ അനുഭവിക്കുന്ന പ്രസവാരിഷ്ഠതകൾക്ക് കയ്യും കണക്കുമില്ല. മാസം തീക്കുന്നതിനു മുൻപ് പ്രസവിക്കുക, ഗർഭമലസുക, പ്രസവശേഷം പലവിധ സുഖക്കേടുകൾ പിടിപെട്ട് കഷ്ടപ്പെടുക മുതലായ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ അവർ അനുഭവിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യർ കൃത്രിമരീതിയിലുള്ള ജീവിതം സ്വീകരിച്ചു തുടങ്ങിയതിനു ശേഷമാണ്, ഈവിധ കഷ്ടതകൾ അനുഭവിച്ചു തുടങ്ങിയത്. ആദികാലത്ത് മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ ഈവക ദുരിതങ്ങൾ ഒന്നുംതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നുള്ളത് അറിവാൻ അധികം തിര്യക്കേണ്ടതില്ല. പരാതനകാലത്ത് നമ്മുടെ യുവതികൾക്ക് പ്രസവത്തിന് ഇന്നത്തെപ്പോലെ ഡാക്ടറോ, മറ്റു സഹായക്കാരോ, ആശുപത്രികളോ, മരുനോ ഒന്നും തന്നെവേണ്ടിവന്നിരുന്നില്ല. അന്ന് ഈ

വകയ്ക്കാവശ്യമായ സ്ഥാപനങ്ങളോ ഉണ്ടായെന്നില്ല എന്നുള്ളത് ഇതിന്റെ ലക്ഷ്യമാകുന്നു. ഇന്നത്തേ അപ്പോത്തിക്കിരിമാരും ആശുപത്രികളും ഉണ്ടാകുന്നതിനു മുൻപും നമ്മുടെ സ്ട്രീകൾ പ്രസവിക്കാതെയല്ല ജീവിച്ചിരുന്നത്. അന്ന് പ്രകൃതി നിയമാനുസാരികളായി ജീവിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് മറ്റുള്ളവരുടെ സഹായം അവർക്ക് വേണ്ടിയിരുന്നില്ല. നമ്മുടെ സ്ട്രീസുമായത്തിൽ ഇന്ന് പലവിധരോഗങ്ങളും ബാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രസവമില്ലായ്മ, ഗർഭമലസൽ, രക്തമൊഴിച്ചിൽ, മാസം തികയുന്നതിനു മുൻപുള്ള പ്രസവം ഇങ്ങനെയുള്ള രോഗങ്ങളാൽ നമ്മുടെ സ്ട്രീകൾ ഇക്കാലത്ത് അതിരറ്റ സങ്കടം അനുഭവിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. യൗവ്വനദശയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന അനവധി വനിതകൾ പ്രസവിക്കാതെ സങ്കടമനുഭവിച്ചു വരുന്നതായി ഏവർക്കും അറിവുള്ളതാണ്. ഇവർക്ക് നല്ല ഭേദപദ്ധതിയും മറ്റും തോന്നുന്നതു കൊണ്ട് പൂർണ്ണാരോഗ്യമുണ്ടെന്ന് നിശ്ചയിക്കും. പക്ഷെ ആ ധാരണ ശരിയായിട്ടുള്ളതല്ല. ഗർഭം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നത് ഗർഭപാത്രത്തിൽ ഭ്രൂണ് (അന്യപദാത്മം) നിറഞ്ഞുപോയതുകൊണ്ടാണ്. പ്രസവിക്കാത്ത മഹതികൾ കഴിയുന്ന വേഗത്തിൽ പ്രകൃതിജീവിതം തുടങ്ങുന്നതായാൽ നിശ്ചയമായും അവർക്ക് സന്താന സൗഖ്യമനുഭവിക്കാൻ സാധിക്കും. ശരീരത്തിലുള്ള അന്യ പദാർത്ഥം നശിക്കുന്നകാലത്ത് ഗർഭമുണ്ടാകുകയും, ആരോഗ്യമുള്ള സന്താനങ്ങൾ ജനിക്കുകയും ചെയ്യും. ഗർഭപാത്രത്തിലും, പരിസരപ്രദേശങ്ങളിലും അന്യ പദാർത്ഥം അധികമില്ലാത്ത സ്ട്രീകൾക്ക് ഗർഭം ഉണ്ടാകുകയും ഭ്രൂണിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യമാണെങ്കിൽ അതിന്റെ ശക്തിയോടുകൂടിയ തള്ളൽനിമിത്തം ഗർഭം അലസുകയും, മാസം തികയുന്നതിനു മുൻപ് പ്രസവിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതിനു കാരണം പ്രകൃതിവിരുദ്ധമായുള്ള ജീവിതരീതിതന്നെയാണ്. ഗർഭമലസൽ ഇല്ലാതാകുന്നതിന് പ്രധാനമായി ചെയ്യേണ്ടത് ശരീരത്തിൽ അന്യപദാർത്ഥം ഇല്ലാതാകുകയാണ്. അല്ലാതെ മരുന്ന് ശസ്ത്രക്രിയയോകൊണ്ട് ഭേദമാക്കാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നത് തെ

ററാണ്. തൽക്കാലത്തും വല്ലതും ഉണ്ടായെങ്കിൽ തന്നെയും അവസാനം സന്തോഷത്തിനാണ് വഴിയുള്ളത്. ഈവക രോഗങ്ങളാൽ കഷ്ടപ്പെടുന്ന മരിക്കുകൾ രോഗലക്ഷണം കണ്ട നാൾ മുതൽ പ്രകൃതിചികിത്സ തുടങ്ങേണ്ടതാണ്. ഗർഭമലസൃന്ന തോടുകൂടിത്തന്ന രക്തമൊഴിച്ചിലും ഉണ്ടാകുന്നു. മറ്റു ചില അവസരങ്ങളിൽ രക്തമൊഴിച്ചിൽ ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. ഉതിനും കാരണം അന്യപദാർത്ഥത്തിന്റെ ആധിക്യവും, അമിതസംഭോഗവും, പ്രായം തികയുന്നതിന് മുമ്പുള്ള സംയോഗവുമാണ്. സ്ത്രീകൾക്ക് ശരീരപ്രകൃതികൊണ്ടും മറ്റും യോജിക്കാത്ത പരദാർശനമായുള്ള ചേർച്ചയും ഈ സുഖക്കേടിന് കാരണമാണ്. ഈ രോഗമുണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതിന് പ്രകൃതിയനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്നതാണ് നന്മ. കൃത്രിമരീതിയിലുള്ള ജീവിതം ഉപേക്ഷിക്കുകയും, അമിതഭോഗം വർദ്ധിക്കുകയും വേണം. നുകല രോഗങ്ങളുടേയും കാരണം പ്രകൃതിവിരുദ്ധമായ ജീവിതരീതിയാണ്. ഓരോന്നിനുമുള്ള നിചാരണമാർഗ്ഗങ്ങളും ഏതാണ്ട് വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഇനി നമ്മുടെ യുവതികളുടെ പ്രസവരീതികളും തൽ പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങളും എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റിയാണ് നമുക്കറിയാനുള്ളത്. (തുടരും)

സ്ത്രീകളും പ്രകൃതിചികിത്സയും.

(തുടർച്ച)

(ശ്രീമതിയും. കൊച്ചുച്ചിയമ്മ, വെണ്മണി.)

ഇനി വ്യായാമത്തെപ്പറ്റിയാണ് കുറഞ്ഞൊന്നറിയാനുള്ളത്. വ്യായാമം ചെയ്യുന്നവർ, വ്യായാമം ചെയ്യാത്തവർ എന്ന രണ്ടുകൂട്ടർ നമ്മുടെ ഇടയിലുണ്ട്. ഈ രണ്ട് കൂട്ടരിൽനിന്നും ആദ്യം ചിന്തിക്കാം. വ്യായാമം ചെയ്യാത്ത അനവധി സ്ത്രീകൾ വണ്ണക്കൊണ്ട് വികൃതരൂപിണികളായിത്തീരുന്നു. അവർക്ക് ശരിയായി നടക്കാനോ, ഇരിക്കാനോ, ജോലികൾ ചെയ്യാനോ സാധിക്കുന്നില്ല. വ്യായാമത്തിനുള്ള പല മാർഗ്ഗങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും അഭിമാനക്കുറവെന്നു കരുതി ജോലിയൊന്നും ചെയ്യതെയിരിക്കുന്നതിനാൽ അവരുടെ വണ്ണം വർദ്ധിക്കുന്നുവെന്നുള്ളത്. അസഹ്യമായ പ്രസ്തുതവില അനാരോഗ്യമേതുവാണെന്ന് ഇപ്പോൾ അവർക്ക് തോന്നുന്നു.

ണ്ടായിരിക്കും. അതിവ്യായാമക്കാരെപ്പറ്റി എനിക്കൊന്നും പ
റയാനില്ല. ജോലികളുടെ ആധിക്യംകൊണ്ടോ, യഥാർത്ഥത്തി
ൽ ബുദ്ധിപൂർവ്വമായി പ്രവർത്തിക്കാൻ അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്ത
തിനാലോ ആയിരിക്കാം അവരുടെ വ്യായാമം അമിതമായ
പ്പോകുന്നത്. പല കാര്യങ്ങളിലേപ്പെട്ട് സമയം വൃഥാ ചെല
വഴിച്ചാൽ സ്വകാര്യങ്ങൾക്കുള്ള സമയം നഷ്ടപ്പെടുപോകും.
തങ്ങളുടെ ചുമതല ഗൗരവമുള്ളതാണെന്ന് യഥാർത്ഥമായി
ബോധിച്ചാൽ അവരുടെ വേലയ്ക്കു ക്രമവും, സമയവും ഉണ്ടായി
രിക്കും. സ്ത്രീകൾ ആരോഗ്യാത്മകം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും അവ
ർവർക്കുള്ള ന്യൂനതകളെ പരിഹരിച്ച് തങ്ങളേയും, അരുമസ
ന്താനങ്ങളേയും, പ്രാണനാഥനേയും രക്ഷിച്ച് സംതുഷ്ടി നേട
ുന്നതിനും ബാലശ്രദ്ധയായിരിക്കേണ്ടവരാണ്. തന്റെ പ്രാണ
പ്രിയയുടെ സ്ഥിതിയെന്താണെന്ന് ദിനംപ്രതി ഭർത്താവും അ
ന്വേഷിക്കണം. സ്ത്രീകളുടെ സുഖദുഃഖങ്ങളറിഞ്ഞ് തദനുസ
രണം വർത്തിച്ച് സമാധാനമുണ്ടാക്കേണ്ട കടമ പുരുഷന്മാർക്കു
ള്ളതാണെന്ന് അചരിൽ ചിലർ അറിയുന്നില്ലെന്ന് തോന്നുന്നു.
സമാധാനവും, സന്തോഷവും ആരോഗ്യത്തേയും സ്വശക്തി
യേയും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. ഇത് കുടുംബനായകനും ഗൃഹിനാ
യികയും ധരിച്ചിരിക്കണം.

നിദ്ര:— നിദ്ര ആരോഗ്യത്തിന് ഏറ്റവും സഹായിക്ക
ുന്നുണ്ടെങ്കിലും ശിശുസംരക്ഷണം സംബന്ധിച്ചും മറ്റുമുള്ള ജോ
ലികൾ നിമിത്തം സ്ത്രീകൾക്ക് ശരിയായി ഉറങ്ങാൻ സമയം
ചിലിട്ടില്ലെന്നു വരാവുന്നതാണ്. ഇതു ക്ഷന്തവ്യമായി തോന്ന
ുന്നില്ല. ശിശുക്കൾക്കു പാൽ കൊടുക്കുന്നത് ക്ലിപ്തസമയത്താ
യിരിക്കണം. ഉറക്കത്തിനുള്ള സമയം പ്രയോജനരഹിതമാ
യിത്തീരരുത്. നിദ്രാഹിനത്വമൂലം സ്ത്രീകൾ ക്ഷീണിച്ച് ഔജ
സ്വ കാഞ്ഞുപരായിത്തീരുന്നു. മത്സ്യമാംസാദികൾ ഭക്ഷിച്ചാ
ൽ നല്ല ഉറക്കം ഉണ്ടാവുകയില്ല. പ്രകൃതി ജീവിതംകൊണ്ട്
ഉറക്കം ശരിയായി കിട്ടുന്നതിനാൽ ഉന്മേഷം വർദ്ധിക്കുകയും
ആരോഗ്യം ചിലയിൽ ദുർബ്ബലം ചെയ്യുന്നു. ഉറക്കത്തിന് ഏഴു
മണിക്കൂറാകിലും ഉപയോഗപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. ഉറക്കക്കു
റച്ച് ആയുരാരോഗ്യങ്ങളെ ഇല്ലാതാക്കുന്നു. ചിലർക്ക് ക്ഷയരോ
ഗം ഉണ്ടാകുന്നത് ഉറക്കക്കുറവുകൊണ്ടാകുന്നു. ശരീരാസ്വാ
സ്ഥ്യം നിമിത്തം ഉറക്കമില്ലാത്തവർ പതിനഞ്ച് ദിവസമെങ്കി
ലും സന്ധ്യങ്ങളും പഴങ്ങളും ഭക്ഷിക്കുകയും ഉദരസ്നാനവും അ

ഗുഹർമ്മസ്ഥാനവും നടത്തി അവയുടെ ഗുണഫലങ്ങൾ അനുഭവിച്ചിരുന്നതും ചെയ്യണമെന്നാണ്.

വിശദം:— കുമ്പിരണവും കണ്ണിശവും സമയത്തിന്റെ വിലയെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധവുമില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് സ്രീകളം വിശദമാവസരം ലഭിക്കുന്നത്. വെടിപറയാനും മറ്റും ചിലർക്ക് സമയം ലഭിക്കും. അതൊരു വിശദം തന്നെയെങ്കിലും തന്മൂലം പാശ്ചാത്യരും ഏഷ്യനും അഭ്യസിക്കാനിടയാകുമെന്നുള്ള ഒരുവലിയഭോഷമുണ്ട്. സ്രീകളം ഭിന്നപ്രതികരണസമയമെങ്കിലും വിശദമാക്കുവാൻ പാശ്ചാത്യരുടെ സഹായസഹകരണങ്ങൾ കൂടാതെ കഴികയില്ല. എല്ലാക്കാര്യങ്ങളിലും കൂമവും കണ്ണിശവും പാലിച്ചാൽ വിശദമാവസരം ലഭിക്കുന്നതാണ്. വിശദം മാനസികവളർച്ചയേയും ആരോഗ്യത്തേയും സഹായിക്കുന്നു.

സുസ്ഥാവതെക്കുറിച്ചാണ് ഇനി രണ്ടുവാക്കുപറയാനുള്ളത്. അടക്കമൊത്തുകയാണ് സ്രീകളം ഭൂഷണസ്മരണയ്ക്കും കോലംനന്നല്ലെങ്കിലും ശീലംനന്നായിരുന്നാൽ അതുതന്നെ ഭൂഷണം. കടുംബകലരം മറ്റൊരുപേര്ക്കു കറയ്ക്കുന്നു. കലരമുള്ളിടത്ത് ഉൾച്ചയ്ക്കുസ്ഥാനമല്ല. അവിടെ സമാധാനവും സന്തോഷവുമില്ലാത്തതിനാൽ ദുഃഖവും ആവലാതിയും അവിടെനിന്ന് വേർപിരിയുന്നില്ല. ആധിപ്യാധിയെ ഉണ്ടാക്കുന്നു. മനശ്ശരീരങ്ങൾ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവയാണ്. മനുസുഖം ശരീരസുഖത്തേയും ശരീരസുഖം മനുസുഖത്തേയും നൽകുന്നു. മനോവ്യാകുലത രോഗഹേതുവാണ്. കടുംബനായികയുടെ ക്ഷമ ഭർതാവിനേയും ക്ഷമയുള്ളവനാകുന്നു. ഇരുവരും ക്ഷമകേടായി പ്രവർത്തിച്ചാൽ മനോവൈഷമ്യവും അപരിഹാര്യമായ നഷ്ടവും നേരിടുന്നതാണ്. മനോമാറ്റംകൊണ്ടും മനുഷ്യർ രോഗമുണ്ടാകാറുണ്ട്. വ്യസനകരമായ വാർത്തകേട്ട് എത്ര ആളുകളാണ് ബോധരഹിതരായി നിലം പരിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതോടെ ചിലർ മരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതസ്സിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടിയ ആളുകൾക്ക് തങ്ങളുടെ സ്വത്തു് ക്ഷയിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ചിത്തഭ്രമം പിടിപെടുന്നു. താൻ കുറ്റക്കാരനെന്ന ബോധം നിമിത്തം ഒരുവനിൽ പെട്ടെന്നു വിയർപ്പുണ്ടാകുന്നു. ഈ വിയർപ്പിനും സാധാരണ വിയർപ്പിനും തമ്മിൽ സാർവ്വത്രിക അന്തരമുണ്ട്. ക്രോധം ഉമിനിമിതം വിഷനിരക്കുകയും കഠിനവികാരങ്ങൾ ഹൃദയത്തിന്റെ ശക്തിയെ കുറ

യുക്തവും, ചിത്തഭ്രമത്തേയും മരണ പ്രേരണയേയും, പെട്ടെന്നു ഉള്ള മരണത്തേയും ഉളവാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭയംനാമിത്തം ചിലർ ചിലരോഗങ്ങൾക്കു അധീനരായിത്തീരുന്നു. മന്ദൂരി ഭീനക്കാരെ കണ്ടു ഭയപ്പെടുന്നവർക്ക് ആ രോഗം തന്നെയുണ്ടാകാറുണ്ട്. അതെയും നിമിത്തം ഭേദത്തിലുണ്ടാകുന്ന ചില മാറ്റങ്ങൾകൊണ്ട് രോഗങ്ങളോടു എതിർത്തുനിൽക്കാൻ ഭേദത്തിനു പ്രത്യയുള്ള ശക്തികുറഞ്ഞു പോവുകയും, തന്നിമിത്തം രോഗബീജങ്ങൾ ഭേദമെന്നെ കീഴടക്കുകയുമാണ് ഇതിലുണ്ടാകുന്നത്. ഒരു അമ്മേരിക്കൻ ഡാക്ടറുടെ അഭിപ്രായം ഇത്തരംഗത്തിൽ ശ്രദ്ധേയമാണ്. “ക്രോധം ആരോഗ്യത്തെ സ്ഥായിക്കുന്ന ഭേദത്തിലുള്ള നീരുകൾക്ക് മാറ്റംവരുത്തി ചില രോഗങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നു. പ്രത്യുത പ്രേമം, ദയ മുതലായ വികാരങ്ങൾ ശരീരത്തിനു ജീവശക്തിയെ കൊടുക്കുന്ന നീരുകൾക്കു ബലം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. കോപിച്ചായായ മാതാവ് ശിശുവിനു മുലപ്പാൽ കൊടുത്താൽ അത് വിഷനിരായിത്തീരുന്നതാണ്.”

“ക്രോധമല്ലെങ്കിലും യമനായതുനിണ്ണയം”, എന്നുള്ള ഉപാദേശമുണ്ടാകാൻ അഭിപ്രായം മനശ്ശരീരശാസ്ത്രങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച ഒരു പാഠ്യ തത്വമാണ്. “രക്തത്തെ ക്ഷയിപ്പിക്കുവാൻ പറ്റുന്നതും” എന്നും “വിരിച്ചു തടിക്കുക” എന്നും ഉള്ള പാഠ്യ പ്രിയരുടെ വചനങ്ങൾ മനശ്ശരീരബന്ധത്തെ കുറിച്ചു നാം സാമൂഹികളാണെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ട്. അസൂയ, വൈരം, പക്ഷാദർശനം മുതലായവ മനുഷ്യശരീരത്തെ ക്രമേണ നശിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഒടുവിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന പ്രത്യേക രോഗത്തിന് വിചിന്തനമുണ്ടാകുന്നു. അങ്ങിനെയുണ്ടാകുന്ന രോഗങ്ങളാണ് അഗ്നിമാദ്യം, രക്തവതം, നാഡി സംബന്ധമായ സുഖക്കേടുകൾ മുതലായവ. സ്ത്രീകളുടെ മനോഗതിക്ക് ക്ഷണം മാറ്റമുണ്ടാകും അതുകൊണ്ട് പ്രസ്തുത സംഗതിയിൽ നിന്നും മനശ്ശിവാക്കേണ്ടത് കാമക്രോധാദികളെ കീഴടക്കി ആത്മജ്ഞാനാഭിമുഖിയും, സ്വഭാവസംസ്കാരവും വരുത്തണമെന്നാകുന്നു. വിചാരവും, വിശ്വാസവും പോലെയെന്ന് കാര്യങ്ങൾ സാധിക്കുന്നത്. “എന്റെ രോഗം ഭേദപ്പെടുകയില്ല” എന്നു വിചാരിച്ചു ഭയപ്പെടുന്നതെ “ഞാൻ രോഗിണിയാണെന്നു കിലുംകേവലം അശക്തയല്ല, എന്റെ രോഗം മാറി ഞാൻ ശക്തയായി ഇതരപരനെ പ്രസാദിപ്പിക്കും” എന്നു വിചാരിക്കുകയും പൂർണ്ണമായി വി

ശ്വപിഷ്ടകളും ചെയ്യുവിൻ! സ്രീകൾക്കാണ് ഇത് ആവശ്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നത്. എന്തെന്നാൽ, ഏതിലും അധൈര്യവും അവിശ്വാസവും അധികമായി കാണുന്നത് സ്രീകളിലാണ്. വിശ്വാസമുള്ള സ്രീകൾക്ക് പുരുഷന്മാരെയും വിശ്വസിക്കാം. ഞാനു സംബന്ധമായ സുഖഭേദകൾക്കും, ആമാശയം, കടൽ, ഗർഭപാത്രം ഇതു സംബന്ധിച്ചുള്ള പല രോഗങ്ങൾക്കും ചിത്തഭ്രമത്തിനുമായി രൻനു ആളുകളെ ചികിത്സിച്ചതിൽ റെർ പേക്ക് പൂണ്ണ സുഖം കിട്ടിയെന്നും ഈ രോഗങ്ങളെല്ലാം മനശ്ശക്തിയെ മാത്രം ഉപയോഗിച്ചാണ് ഭേദപ്പെടുത്തിയതെന്നും ഡാക്ടർ "പെക്ക്" എന്ന മഹാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിൽനിന്നെല്ലാം സൽസ്വഭാവത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠതയും, മനസ്സിന്റെ ശക്തിയും, മനസ്സിനെ നമ്മുടെ കാര്യസാദ്ധ്യത്തിനതകുന്ന നിലയിൽ കൊണ്ടുവരാനുള്ള തന്റേടവും ആരോഗ്യദർശങ്ങളെ സഭാ നമ്മുടെ മനസ്സിൽ വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയും വെളിവാകുന്നുണ്ട്. ഭൂവികാരണങ്ങൾക്കു നാം ഇടം കൊടുക്കരുത്. സംതുഷ്ടിയും സന്തോഷവും കൊണ്ട് മനം നിറയ്ക്കണം. രോഗികളെ ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും മനശ്ശക്തിയും വിശ്വാസവും അവരിലുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യാൻ നാം അസ്വാതന്ത്ര്യപരമായും അനുകമ്പാപൂർവ്വമായും, ഈ ശ്വാഭാവികതയോടുകൂടിയും ജീവിക്കേണ്ടതാകുന്നു. മഹത്തരമായ ഈ ജീവിതത്തിനും, സൽ സ്വഭാവസംസ്കാരത്തിനും, അതിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കും പറ്റിയ ഒരു സിദ്ധൗഷധമാണ് പ്രകൃതിചികിത്സ. സ്വഭാവസംസ്കരണത്തിനു തികച്ചും സഹായിക്കുന്ന മരുന്ന് പ്രകൃതിചികിത്സയിൽ മാത്രമേയുള്ളൂവെന്ന് ഓർമ്മുവോൾ പ്രസ്തുത ചികിത്സയെപ്പറ്റി ബഹുമാനം തോന്നാത്തവർ ഇതിനെപ്പറ്റി അറിവില്ലാത്തവർ മാത്രമായിരിക്കുമെന്നാണ് ഹൻറർ അഭിപ്രായം. സ്രീകളുടെ സ്വഭാവമാണ് സന്താനങ്ങൾ അഭ്യസിക്കുന്നത്. അതു നന്നായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ കുഞ്ഞുങ്ങളും സൽസ്വഭാവവികളായിരിക്കയില്ല. കുറെ ചിത്തകുട്ടികളെ വളർത്തുന്നതിൽ ഏതു മാതാപിതാവിനാണ് ഇഷ്ടമുള്ളത്. ജീവിതരീതിയനുസരിച്ച് സ്വഭാവവും വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിയ്ക്കാം. പ്രകൃതിജീവിതംകൊണ്ട് നമ്മുടെ സ്വഭാവം പരിഷ്കരിക്കാൻ ഇന്നുമുതലെങ്കിലും നമുക്ക് ശ്രമിച്ചു തുടങ്ങാം. (തുടരും)

രോഗവും ചികിത്സയും ജലചികിത്സയെ സംബന്ധിച്ച ഒരു പുതിയ പുസ്തകം.

ഗ്രന്ഥകർത്താ:-

എം. ആർ. മാധവവായുർ ബി. ഐ. എൽ. എൽ. ബി.

ആദാംബരാവരണം, ധാര, വർഷസ്നാനം, പൂണ്ണസ്നാനം, പാസ്നാനം, ഉത്താനസ്നാനം, വസ്തി, എന്നുവേണ്ടെ സകലസ്നാനങ്ങളുടേയും വിവരങ്ങളും, കോളറ, ന്യൂമോണിയ, മസൂരി, ക്ഷയം, വാതം, ഹൃദ്രോഗം, ഗുഹ്യരോഗങ്ങൾ, ശിരോരോഗങ്ങൾ തുടങ്ങിയുള്ള സ്ഥായിയും അസ്ഥായിയും ആയ നാനാ അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള എല്ലാവിധ രോഗങ്ങളുടേയും കാരണം, ലക്ഷണം, ചികിത്സ മുതലായവയുടെ സകല വിവരങ്ങളും അടങ്ങിയ മലയാളത്തിലെ

ഒരു നവീനഗ്രന്ഥം.

ഇത് ഒന്നു കയ്യിലുണ്ടെങ്കിൽ ഏതു രോഗത്തേയും ലക്ഷണംകൊണ്ടു ഗ്രഹിക്കാം; ജലചികിത്സ വഴിക്കു ചികിത്സിച്ചു ഭേദമാക്കാം.

സാധാരണക്കാർക്കു മാത്രമല്ല, വൈദ്യന്മാർക്കും വിശേഷപ്പെട്ട പുസ്തകം.

അച്ചടിച്ച തയ്യാറായിരിക്കുന്നു.

വിചാരിപ്പൂ. (അഞ്ചൽ ചിലവു പുറമേ).
കുടിശ്ശികയില്ലാത്ത ആരോഗ്യവരിക്കാർക്കു ഫ്രീ-
ന. പുസ്തകംകൊണ്ടു എടുക്കുന്നവർക്കു ഒരുപുസ്തകം ഇനാം.
അപേക്ഷിക്കേണ്ടു മേൽവിലാസം, മാനേജർ, "ആരോഗ്യം"
തിരുവല്ല.

പരസ്യങ്ങൾ.

“ആരോഗ്യദീപം”

ഗ്രന്ഥകർത്താ:—

എം. ആർ. മാധവപാത്ത്., ബി. എ. എൽ. എൽ. ബി.
 നൂറു പുറത്തിലധികമുള്ള ഒരു മഹാഗ്രന്ഥം.

മനുഷ്യശരീരത്തെയും ആരോഗ്യസംരക്ഷണത്തെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള സകല വിവരങ്ങളും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥം വായിച്ചാൽ ശരീരശാസ്ത്രം മുഴുവൻ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും തന്നത്താൻ ഒരു ഡാക്ടറായിരിക്കുന്നതിനും ആർക്കും കഴിയും. രോഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ, രോഗലക്ഷണങ്ങൾ പ്രകൃത്യാനുസരണമായ പ്രതിവിധികൾ മുതലായവ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വെണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രാണായാമം, വായാമം ജലചികിത്സ മണ്ണുചികിത്സ പ്രാണചികിത്സ വണ്ണുചികിത്സ മെസ്സരിസം, മാനസികചികിത്സ മേഖലവിജ്ഞാനിയും മുതലായവ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. മെസ്സരിസത്തെക്കുറിച്ചു വിവരിക്കുന്നതിന് ഒരു പ്രത്യേക ഭാഗം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. വില രൂപാ ൩ മാത്രം. താഴെപ്പറയുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ അപേക്ഷിക്കുക.

എസ്. റി. റെഡ്യാർ & സൺസ്, വി. ചാ. പ്രസ്സ്, കൊല്ലം.

(൨) “ആരോഗ്യം” മാനേജർ, തിരുവല്ല.

പായ്ക്കച്ചവടം

തിരുവല്ലാ ആശുപത്രിക്ക് പടിഞ്ഞാറുവശം നടത്തിയിരുന്ന പായ്ക്കച്ചവടം അവിടെനിന്നും മാറ്റി തിരുവല്ലാ എസ്. സി. സിമ്മനാരിക പടിഞ്ഞാറു (മോട്ടോർകവലയ്ക്കു തൊട്ടുതെക്കു) വശം മെയിൻ റോഡരികിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. എല്ലാത്തരം പയ്കളും (മെത്തപ്പായ്, തഴുപ്പായ്, പൽപ്പായ്, പനംപായ്, കയറുതട്ടുകൾ) ഇവിടെ വില്പനയ്ക്കുണ്ട്.

കെ. നാഥ് ആൻറ് സൺസ്, ജനറൽ മർച്ചന്റ്സ്,
 മോട്ടോർകവലയ്ക്കു തെക്കുവശം, തിരുവല്ല.